

நீங்களும் எழுதலாம் ஆண்டு 3 கண் நிறைவாக.....
தகவும் தகவலும் - 01

கவிதையும் கவிஞரும்

சில்லையூர் செல்வராசன்

- கவா விஸ்வநாதன்
- வானம்பாடி
- கிண்ணியா ஏ.எம்.எம்.அலி
- மு.பொன்னம்பலம்
- பெரிய ஜங்கரன்

- நாச்சியாத்வ பர்வீன்
- தீரன் ஆர்.எம்.நெளசாத்
- ந. பாரதத்திபன்
- பேராசிரியர் சி.கிவசேகரம்
- அந்தனி ஜீவா

எஸ்.ஆர். தனபாலசிங்கம்

நீங்களும் எழுதலாம் ஆண்டு 3 இன் நிறைவாக.....
தகவும் தகவலும் - 01

கலீதையும் கலீஞரும் (கட்டுரைகளும் கவிதைகளும்)

எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம்

நீங்களும் எழுதலாம் வெளியீடு : 02

கவினதயும் கவிஞரும் கட்டுரைகளும் கவிதைகளும்

நூதனச்சிரியர் : எஸ்.ஆர்.தாங்கலபிள்ளை
முகவரி : 103/1, திருமயால் ஸ்ரீ, பில்காண்ணலை.
நூல்வெளிப்பாளி : 0778812912

வெளியீடு : நீங்கலைக் கலைநூல்கள்
முதல்பதிப்பா : ஜூன் 2011
அட்சப்பதிப்பு : அஸ்ரபிரின்ட் ஸ்ட்ரீட், பாறைவோ, சிரிடெட்,
கிலை : 42, திருமயாலைப்பந்தர்வீதி,
026 - 22 27498
திருக்கோவையூனிவேசன், இல்லாக.
வினாக : 150.00/-

ISBN : 978-955-53138-0-3

Kavithayum Kavignanam Essays and Poems

Editor : S.R.Thanabakasingam
Address : 103/1, Thirumal Street, Trincomalee,
Sri Lanka
T.P:0778812912

Published by : Neengkalum Puthukulhalai
First Edition : January 2011

Price : 150.00/-

நின்று பார்க்கிறேன்

தொகுப்பும் பதிப்பும்.

இந்மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை வெளிவரும் 'நீங்கலைக் கலைநூல்கள்' என்றோர் ஸ்ரீராத்தின் முதலாயை இதழ் 2007 மார்ச் சுருளில் வெளிவந்தது. 2010 நவம்பர் திங்பு காலைப்பறுதிக்குள் பதிப்பாடு (18) இதற்கண்ண வெளிக்கொணர்ந்து, இதழான்று முன்றினை நினைவு செய்திருக்கின்றது.

'தலைகளைத் தயந்து தகவுகளைத் தேடி' புதிப்பட்ட இதழைந்து எதனைச் சாதித்தி நிறுத்தி வருது என்ற கேள்விகளும் முன்னாலும் பிரையர்களும் ஏழாக்கும். எப்படி ஆலோசிப்பொன்று நினைவு குறித்து அவையுக்கிறான் என்ற வகையில் எனக்கு விளங்காமல் வில்லை. அதேவேளை கவிதை கவிதை உம்புத்தியானாலை என்கொடுத்து கொள்ளப்பட இதழோன்று பயனிப்பது எத்தனை காலம் என்கொடுத்தையும் யாவரும் விளங்க முனில்லை.

எனவேதான் இதழான்று மூன்று நிறைவற்ற நிலையில் 'நமிடமுது' கந்திகைபளின் அஸ்ர கலைஞர் சில்லையூர் சௌஷ்வராசனின் கட்டுரை ஒன்றை வையாக வைத்து எழுந்த கந்ததாட்சிகளையும் வேறு சில கட்டுரைகளைப்படி, அத்தோடு தரம் - தரமின்மைகளுக்கு அப்பால் ஒரு தகவலுக்காக முதலாண்டு(ஒரு வரை) இதழ்கள் கூடும் வெளிவந்த கவிதைகளையும் பொதுவாக பெருமையோடு பிரதிநிதித்துவமாட்டுத்தும் வகையில் பரிசுபோய்துள்ளன.

கட்டுரைகள், கவிதைகளை எழுதிய படைப்பாளிகளுக்கும், நிம்களும் எழுதகவாரின் முதலாரசுக்திகளை வாசக்களுக்கும் நான்றி கூறுவதோடு, ஆலோசனைகளை வழங்கி கீடு நாந் தினி சென்னிப்பாலையான், சேனங்குபுர் அ.அக்காத்தன் வாழ்வாழ்த்த பிரிசன். ர.வி நிறுவனாழிவி அவைவாய்ந்தும் நன்றிகள் உரித்தாவதாக, இத்துடன் நிலைமை வேழும் தகவுகளைத் தேடி

— கவினதயும் கவிஞரும் —

க.தீபகாந்தன் அட்டைப்படங்களை வரைந்துதவும் ஓவியர் கே.சிறீதான் ஆசிரியர் அழகுற, அச்சிட்டு உதவிய அஸ்ரா “தொகுப்பும் பதிப்பும்” தொடரும் என்ற நம்பிக்கையுடன் ‘தடைகளைத் தகர்த்து தகவுகளைத் தேடி’

“நீங்களும் எழுதுவாம்”

அன்புடன் ஆசிரியர்

எஸ்.ஆர். தனபாலசிங்கம்

0778812912

2011.01.01

முதலாண்டு இதழ்கள் 06

நீங்களும் எழுதலாம் வெளியீடு 4

கருத்தாட்ட களம் - 01

கந்நால் வருமோ கலீத்துவம்?

சில்லையூர் செல்வராசன் கவிதை எழுதுவதில் ஆர்வம் கொண்ட இளைஞர் ஒருவர் ஒரு நாள் என்னெப் பார்க்க வந்தார் இளைஞராயினும் நூட்பமான எண்ணெப் போக்குடையவர். கவிதை என்றால் என்ன என்பது பற்றி ஆழமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தோம். அப்போது சட்டென்று ஒரு கேள்வியைப் போட்டார், அந்த இளைய நண்பர். “கவிதை எழுதக் கற்றுக் கொள்ள முடியாதா?” என்பதே அவர் கேட்ட கேள்வி.

மேலோட்டமாகப் பார்த்தால் வெகு சாதாரணமாகப் பதில் சொல்லி விடக் கூடிய கேள்விபோல் இருந்தது. ஆனால் “கவிதை என்றால் என்ன? என்பது பற்றி அந்தச் சமயத்தில் நாம் வரையறை செய்து கொண்டு பேசிய பின்னணியில் வைத்து, இக்கேள்வியை ஆராய்ந்த போது பதில் சொல்வது சிரமம் என்றே தென்பட்டது.

வெண்பா, ஆகவற்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, என்னும் பா வகைகளிலும் தாழிசை, துறை, விருத்தம், என்னும் பாவினங்களினதும் சொற்களை அமைவுறக் கோத்து யாப்பதெல்லாம் கவிதை என்கிற அந்த வரையறையில் வைத்துப் பார்த்தால், கவிதை எழுதக் கற்றுக் கொள்ள முடியுமென்று சொல்லி விடலாம். ஆனால் அந்த நண்பர் கவிதை என்ற சொல்லாற் குறித்தது யாப்பிலக்கணத்தை அறக் கற்பதன் மூலம் வசப்படுத்தி விடக்கூடிய இந்தச் செய்யுள் உருவத்தையன்று. கவிதை என்ற சொல் அவர் உபயோகித்த அர்த்தத்தில், கவித்து வத்தையே குறித்தது. அதாவது, “கவித்துவத்தை கற்றுக் கொள்ள முடியாதா?” என்பதே அவருடைய கேள்வியாக இருந்தது. அதற்கும் அப்பாற் சென்று ஆழமாக நோக்கினால், எல்லாக் கலைகளுக்குமே ஆதாரமான அந்தக் கருத்தாக்க வன்மையை, படைப்பாற்றலை சிருஷ்டித் திறனை, சிந்தனை சக்தியை, கற்பனையாற்றலை இந்த வார்த்தைச் சேர்க்கைகளைக் கொண்டு நான் புலப்படுத்த முயன்றும் இவற்றுக்குள் வசப்பட்டு வராமல் எட்டி நிற்கின்ற அந்தப் பிரம்ம வித்தையை, கற்றுத் தேற முடியாதா என்பதே அவர் கேள்வியின் அர்த்தம். இந்த அர்த்தத்தில் கேள்வி அமையும் போது இதற்குப் பதில் சொல்வது இலகுவான காரியமன்று. பல நூற்றாண்டு காலமாகப் படைப்பாற்றல் பற்றிப் பல்வேறு விநோதக் கோட்பாடுகளை இட்டுக் கட்டிச் சுமந்து கிழித்துக் கொண்டு இப்படிப்பட்ட கேள்விக்கு விடை காண்பது இன்னும் சிரமம்.

கவிதையும் கவிஞரும் 5

சராசரி மட்டத்தைத் தாண்டிக் கலையாற்றுலைக் காண்பிக்கும் ஒருவனைக் கண்ணுவிட்டாலே அவனைப் பிறவிக் கலைஞர் என்று பேசியாரவாரித்து; அவன் திறமையைத் தெய்வாம்சமாக்கி விடுகிற மரபு எங்களுடையது. நல்ல நடிகனா அது அவனுக்கு அருட்கொடை, சிறந்த இசையாளனா – அவனுக்குக் கருவிலே அமைந்த திரு. பெருங்கவிஞனா நாவிலே காளியின் குலம் பட்டோ, ஊமையின் உமிழ் நீர் பட்டோ, இறைவன் அடியெடுத்துக் கொடுத்தோ ஏற்பட்ட ஆற்றல் அது என்று பற்பலவாகக் கற்பிதம் செய்து கொண்டுவிடும் அற்புதமான சமூகம் நம்முடையது. இந்த நிலையில் மனித முயற் சியால் படைப் பாற் றலின் பெரும் பகுதி பக்குவமடைகிறதென்பதைக் கூட ஒப்புக் கொள்வது நமக்குக் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும்.

கஷ்டமாயிருந்தாலும் கேள்விக்குப் பதில் காண ஓரளவேனும் முயல்வோம். வசதிக்காக, கலைத்துறை முழுவதுக்கும் பொதுவான படைப்பாற்றல் என்ற திறனை, இங்கே கவித்துவம் என்று, கவித்துறைக்குள் வரையறுத்து ஆராய்வோம். கவிதையின் கூறுகள் எவை? பலர் பல விதமாகப் பகுப்பர். சொல்லமைதி, பொருளமைதி, யாப்பமைதி, கவித்துவத் தன்மை என்று நாம் பகுப்போம். கவித்துவம் என்னும் இந்த எழிலை பிரதிபை என்று வட நூலார் சொல்வார்கள். சொல்லமைதியைச் சுட்டிக் காட்டலாம், கற்கலாம்! பொருளமைதியைச் சுட்டிக் காட்டலாம், கற்கலாம்! ஆனால் கவித்துவத்தைக் கற்க முடியுமா என்பதே கேள்வி.

அமர் கவிஞர் சில்லையூர் செல்வராசனின் கட்டுரையின் ஒரு பகுதி இங்கே தரப்பட்டுள்ளது. இதுபற்றி உங்கள் கருத்துக்களை எதிர்பார்க்கிறோம். சுருக்கமாக இருப்பின் பிரசரத்திற்கு வசதியாகும்.

நீங்களும் எழுதலாம் ஓராண்டு சிறப்பிதழ்- 2008

இதன் தொடர்ச்சி இதழ் 15 இல்

கற்றால் வரும் கருத்துவம்

-02

கலா விள்வநாதன்

கவிதை ஒரு சுகானுபவம் கவிதையை இயற்றி, எழுதி பிரசவிக்கும் போது, ஏற்படுவது சகமான சகம்.

கவிஞரின் அனுபவத்தை, பார்வையின் கூர்மையை, கற்பனை கலந்து உற்பத்தி செய்யும் அற்புதமான களம் கவிதை.

கவிஞரும் மனிதனைப் போலவே பிறக்கிறான். கசடறக் கற்பதினால் கவிஞராக உருவாகின்றான்.

‘மொழி மனிதனின் நாகரிகம் மொழியின் நாகரிகம் கவிதை’ என்கிறார் தீபம் நா.பார்தசாரதி இன்றோ கவிதையின் நாகரிகம் புதுக் கவிதையாக பூத்திருக்கின்றது. பூரித்தும் இருக்கின்றது.

இத்தருணத்தில் கவிதைப் பற்றிய முழுமையான கற்றுறிவு இன்றி கவிதையாக்கும் கவிஞர்கள் தொகை பெருகியிருக்கின்றது.

யாப்பிலக்கணம் தெரியாது புதுக்கவிதை புனைந்து விட முடியும். எனினும் கவிதைபற்றிய வரலாறு, சங்க காலந்தொட்டு, சமகாலம் வரை எழுதிய கவிஞர்களின் படைப்புகளின் பரிச்சயம் இன்றி முழுமையான கவிஞராக முடியாது.

உணர்ச்சியின் ஓர் உச்ச வெளிப்பாடு கவிதையாகலாம். ஆனால் கவிஞருக்கு தன்னைப்பற்றியும், தன் குழல் பற்றியும் பூரண உணர்வு தேடல், தேடலால் ஏற்படும் தெளிவு திருத்தமாக தேவைப்படுகின்றது.

ஒரு படைப்பின் உருவம், உள்ளடக்கம் பற்றிய உணர்வும் தெளிவும் ஆக்கம் பிறக்க அற்புத துணையாகின்றது. கற்காமலே ஒரு மனிதனுள் மறைந்திருக்கும் கவிஞர் தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொண்டபோதும், கற்பதினால் கருத்தாழியிக்க கருத்தமழுகுமிக்க, கவிதைகளை படைப்பாக்கம் செய்ய முடியும்.

— கவிதையும் கவிஞரும் — 7

பல கவிதையாக்கங்களை கற்பதன் மூலம், கருத்துவமிக்க கவிதைகளை கவித்துவமாக எழுதிவிடமுடியும்.

மௌனமாய் வாசித்து, யோசிக்கும் குழலில் கவிதையாக்கமும் காலத்தை பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடியாக இருக்கும் பட்சம், நிச்சயம் காலத்தை வெல்லும் கவித்துவம் கடவுளைப் போல உணர் மட்டுமே முடியும். ஆம், கவிதை ஒரு சுகானுபவம் கவிதை எழுதுவது சுகமான சுகம்.

நீங்களும் எழுதலாம் இதும் -07 (2008 மே -யூன்)

எரிந்துசேரன கிராமம்

செத்துப்போன வாழ்வதனை
திரும்பிப் பார்க்கிறேன்
ரம்மியமும் ரட்சிப்பும்
ஒவ்வொரு முயற்சியிலும்
ஆதிக்கம் செலுத்த

எல்லாம் பச்சையாகவும்
ஆட்காட்டி கலாசாரம்
எதுவுமே தொக்காமல்
நீண்டு நெடிதுயர்ந்த
விண்மீன் மாளிகையில்
மனது சஞ்சரித்து உலாவி
சற்றித் திரிந்து சுகித்தது.

எங்கும் கோடானுகோடி
கொட்டிக்கிடக்கும் இன்பங்களாய்
எதிர்காலம் எதிர்வு கூறி
இருப்பைக் கைப்பிடிக்குள் பொத்த

கிராமத்துச் சத்தங்கள்
மார்கழி வெள்ளம்
திருவெம்பாவை ஊர்வலம்
ஒடைகளில் குளிப்பு
தூண்டிலெறிந்து மீன்பிடித்த

பக்கம் உணர்வு

ஆலமர் விழுதில் தொங்கி
குரங்காட்டம் போட்ட குறும்பு
புழுதி விளையாடி
சேற்றில் கால்பதித்த இளமை
போக்கடி அரட்டை
பிள்ளையார் கோயில் பூசை
இளநீர் குலைதிருடி
இன்பம் துய்த்த நாட்கள்
எதுவும் அறிவுக்குள் சிக்காத
சின்ன கிராமத்து
விவசாய வாழ்க்கை
அன்று?

திமிறி வந்த யுத்தவீரனுக்குள்
அமிழ்ந்து அழிவுண்டுபோக
அகதிவாழ்வும் அவலமும்
நிதர்சன வஸலவிரிக்க
அன்று?

நெருப்பு வாழ்க்கையாய்
எனது கிராமம்
எனிந்து கிடக்கிறது
வசந்தகால எதிர்பார்ப்புடன்.

- க. அன்பழகன் -

நீங்களும் எழுதலாம் வெளியீடு

03

கவிதை பற்றிய சில கருத்தாடல்கள்.

நாச்சியாதீவு பர்வீன் -

கவிதை என்பது ஒரு சிக்கலான பின்னமாகும். தமிழ்க்கவிதை வரலாறு மிக நீண்டதாகும். அது தமிழ் மொழியின் வரலாற்றுடன் தொடர்புட்ட ஒன்றாகவும், மொழியியல் வளர்ச்சியில் இன்றியமையாத ஒரு கூறாகவும் கருதப்படுகின்றது.

சங்ககாலம், சங்கமருவிய காலம், என்று வரலாறு தொட்டுக்காட்டுகின்ற எல்லாக் காலங்களிலும் தமிழ் இலக்கியம் இருந்திருக்கின்றது. இந்த இலக்கியப் பரப்பில் ஒரு தவிர்க்க முடியாத தொகுதியாக கவிதையும் வளர்ச்சியடைந்து வந்துள்ளது என்பது மறக்க முடியாத உண்மையாகும்.

திருவள்ளுவர், இளங்கோ, கம்பன் என்று அவ்வவ் காலங்களில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்கள் ஏதோ ஒரு வடிவத்தில் இந்த கவிதையினை ஊடுகடத்திவந்துள்ளனர். ஆனால் அவர்களின் கவிதைகள் மதம், சார்ந்த, இனம் சார்ந்த, குலம் சார்ந்த உள்ளுக்களுடன், தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் அரசனை துதிபாடி அவனது சரித்திரத்தை கவிதையாக்கி அல்லது அவனைப் புகழ்ந்து பரிசு பெற்றுக் கொள்ளும் ஒரு நிலையே அனேகமாக அவதாரிக்க முடிகின்றது. இதற்கு விதிவிலக்குகளும் இல்லாமலில்லை.

ஒரே மரபில் வேகமாக ஊடுகடத்தப்பட்டு வந்து கொண்டிருந்த கவிதை இலக்கியத்திற்கு, ஒரு கல்லை வைத்து புதிய பாதையை வகுத்தவன் பாரதி என்கின்றனர் ஆய்வாளர்கள். பாரதியின் கவிதை மிக எளிமையானது, அரசசபைகளிலும், ஆளும் அரங்குகளிலும், ராஜப்பட்டையை சுமந்து பயணித்த கவிதையின் வரலாற்று மரபைத் தகர்த்து, ஏழைகளும், பாமரர்களும் பட்டிக்காட்டு மக்களும்

கவிதையும் கவிஞரும்

உணர்ந்து, ரசித்து புரிந்து கொள்ளக்கூடிய ஒரு புதிய பாதையை கவிதை உலகில் உருவாக்கியவன் பாரதி என்றால், அது மிகையாகாதுதான். பாரதியின் கவிதையில் புதுமையிருந்தது, எளிமையிருந்தது, சுவையிருந்தது. இதனால் மக்கள் மனங்களை இலகுவில் சென்றடையக் கூடிய மிகக் காத் திரமான நடத்தைக்கோலத்தை அது கொண்டிருந்தது. பாரதியின் தடம் ஓட்டியவர்களாக, பலநாறு கவிஞர்களை பிற்காலத்தில் கவியுகம் கண்டது.

மரபு நிலைக் கொள்கை மெல்ல மெல்ல காலாவதியாக புதுக்கவிதை எனும் புதுவடிவம் பூத்துக்குலுங்கத் தொடங்கியது. படித்தவர்களும், பண்டிதர்களும் மட்டுமே கவிதை எழுத முடியும் என்ற மரபுப் பாலத்தை உடைத்து, புற்றிச்சல்களாக புதுக்கவிஞர்கள் புறப்பட்டதொடங்கினார்கள். நிறையப்பேர் புதுக்கவிதைத் தடத்தில் பயணப்படத் துணிந்தாலும் ஒரு சிலர் மாத்திரமே நிறைவான கவிதைகளைத் தந்தவர்கள். கவிதை உலகத்தில் நிலைத்து நிற்பவர்கள், தான் சார்ந்த சமூகத்தில் தான் கண்டதை கேட்டதை உள்வாங்கி உணர்ந்ததைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஓர் இலகுவழிப்பாதையாக, இந்தக் கவிதை இலக்கியத்தைக் கொள்ளலாம். அந்த வகையில் உணர்ச்சியே இல்லாத வெறும் சொல்லடுக்குகளை கவிதைகள் என்று கூறுகின்ற சிலருக்கு மத்தியில் கால ஓட்டத்தை கருத்திற் கொண்டு வளமான கவிதைகளை படைக் கின்ற நிறையப் பேரை அடையாளம் காணமுடிகின்றது.

ஒரு நல்ல கவிதை வாசித்த மாத்திரத்தில் மனிதன் மர்மப் பிரதேசத்தில் “நச்” சென்று தைத்துவிடும். அந்த வகையிலான கவிதைகள் மூலந்தான், சமூகத்தின் சாளரம் வாசகனுக்கு திறக்கப்படுகின்றது. கவிஞரின் புதிய அணுகுமுறையில் வாசகன் ஆனந்தப்படுகின்றான்.

“அவள் அழகாயில்லை

எனக்கு தங்கையாகவிட்டான்” – என்ற ஷைக்கு வகையிலான இந்தக் கவிதையில் மெய்யுணர்ச்சியை இரசிக்க முடிகின்றது.

இவ்வாரே “நள்ளிரவில் வாங்கினோம் இன்னும் விழியவில்லை” என்ற ஒரு இந்தியக் கவிஞரின் ஆதங்கமும், வலியும், கிண்டலும், நம்மையும் மெல்லமாய் நகைக்க வைக்கின்றது. இந்திய சுதந்திரத்தை இத்தனை இலாவகமாய் மொழியை வைத்து விளையாடிய பலர் இருக்கின்றனர். அவர்களில் அப்துல் ரஹ்மானும் குறிப்பிட்டுக் கூறக்கூடியவர். இதோ இன்னொரு கவிதையும் இப்படிச் சொல்கிறது. “எங்களது சாவிகள் தான் கைமாறியுள்ளன. பூட்டுக்கள் இன்னும் திறக்கப்படவில்லை”

சுதந்திரம் வெறும் வார்த்தைகளில் மட்டும் தான் ஆராதிக்கப் படுகின்றன, என்கிற அவலத்தை இது உணர்த்துகின்றது. ஆங்கிலேய ஆட்சியிலிருந்து விடுபட்டு சுதந்திரம் பெற்றுவிட்ட இந்தியா, இன்னும் மெய்யான சுதந்திரத்தைப் நுகரவில்லை என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது இது.

வெற்றுச் சொல்லடுக்குகளால் கவிதை பேசப்படுவதில்லை. கவிதை ஓர் அழகியல் போக்குக் கொண்ட சொற் சித்திரமாகும். நல்ல கவிதை எழுத, நிறைய வாசிக்க வேண்டும். வெறும் ஒரு சில வரிகளில் கவிதை பற்றிய கருத்தாடல்களை புரியப்படுத்துவது அல்லது விவாதிப்பது இயலாத காரியமாகும். ஆனால் கவிதை இனிமையான அனுபவப் பகிர்வாகும். புரிந்துணர்வையும் சமாதானத்தையும் யாசிக்கின்ற கவிதைகளே, இன்றைய காலத்தின் தேவையாகும்.

நீங்களும் எழுதலாம் - கிடை - 8 (யூலை - ஒகஸ்ட்)

வருங்கை

குதிரையின் வாலின் நுனியில்
தொங்கும் நான்
குதிரை ஒடிய வேகத்தில்
வால் மேலே எழுந்து
எனது பாரத்துக்கு சடக்கென
கீழே விழுந்து
நிலத்தில் அறையப்பட்டு
இழுப்பட்டு
கிராணுவத்தின் ட்ரக்
வண்டியொன்றில்
கட்டுண்டு இழுப்புவது போல்
இடையிடையே
குதிரைக்கு களைப்பு

ஏற்படுகையில்
சிறு ஓய்வு - அது
கட்டி இழுப்பட்டு உரோஞ்சப்பட்ட
உடலுக்கும் தான்
இந்த இடைவெளியில்
தோன்றுவதுண்டு
இந்த வாலுக்கும்
என உடலுக்கும்
இடையிலான பினைப்பு
என்ன விடுபட இயன்றதா
ஓ..... ஆ..... மீண்டும்
குதிரை பயணம் தொங்கவிட்டது

ந.விஜூயலிங்கம்
திருக்கோணமலை

கவிதை என்பது ஒரு சிக்கலான பின்னமல்ல.

- வானம்பாடி -

கவிதை என்பது ஒரு சிக்கலான பின்னமல்ல. கவிதை என்பது மரபு சார்ந்தது. ஒசை நயத்தோடு எழுதப்பட்டது. தமிழோடு கலந்து சிறப்பியல்பு பெற்றது. கவிதையென்றால் மக்களுக்கு புரியக் கூடியதாக இருக்க வேண்டும். சங்ககாலக் கவிதைகள் கூட ஒசை நயமோடு இருந்தாலும் அதைப்புரிந்து கொள்ள பண்டிதர்களை நாட வேண்டிய நிலை இருந்தது.

பாரதி, பாரதிதாசன் ஆகியோரின் கவிதைகள் எப்படிப்புரிந்தன. இதன்பின் வந்த கவிஞர்களின் மரபுக் கவிதைகள் எவ்வாறு புரியவைத்தன. ஏன் இன்றும் கூட நல்ல கவிஞர்கள் மரபோடு எழுதிவருகின்றனர். கவிதை என்பது புரிதலை ஏற்படுத்த வேண்டும். இன்று புதுக்கவிதைகள், ஹருக்கூ கவிதைகள் வெளி வருகின்றன. புதுக்கவிதையில் பிச்சமூர்த்தி, மு.மேத்தா, அப்துல் ரகுமான் போன்றவர்கள் பிரபல்யம் பெற்றவர்களாக இருந்தனர். அந்தக்கவிதைகளில் தெளிவும் ஒர் ஒசைப்பாங்கும் இருந்தது, நமது கவிஞர்களான திக்குவல்லைக்கமால், அன்பு ஜவகாஷா போன்றவர்களே ஆரம்பத்தில் புதுக்கவிதை உலகில் பேசப்பட்டவர்கள். திக்குவல்லைக் கமால், "எலிக்கூடு" என்ற புதுக்கவிதைத்தொகுதியை வெளியிட்டு தனது பெயரைப் பதித்துக்கொண்டவர். கடுகுசிறிதானாலும் அதில் காரம் கூடவே இருந்தது. இவரைப்போன்றே அன்பு ஜவகாஷாவும் பொறுகள் என்ற கவிதைத்தொகுப்பை வெளியிட்டு, பல கவிஞர்களை அறிமுகம் செய்த பெருமைக்குரியவராவர். இந்தக் கவிதைகள் அனைத்தும் புரியக்கூடியவையாக உள்ளன. சிலவற்றில் ஒசை வெளிப்பட்டது. இதன்பின் புதுக்கவிதை எழுதுவோம் என வந்த பலர், கண்டதையும் எழுதி ஒருபுரியாத நிலைக்கு கொண்டுவந்தனர். மேமன்கவி, சோலைக்கிளி ஆகியோரின் சில கவிதைகள் புரியும்படியாக படுவதில்லைத்தான். ஆனாலும் பல உச்சமான கவிதைகளும் இவற்றில் உள்ளன. மரபுக்கவிஞர்கள் கவியரங்களில் கவிதைப்படுத்த வேண்டும் என்றும் எழுதலாம் பல உச்சமான கவிதைகளுக்கு உற்சாகம் குன்றிவிடுகிறது. மேமன்கவி போது பார்வையாளர்களுக்கு உற்சாகம் குன்றிவிடுகிறது.

கவியரங்குகளில் தனது கவிதைகளை வரிக்குவரி புரியவைத்து பாராட்டைப்பெற்றுக்கொள்கிறார். கவிதைவாசித்தலிலும் ஒருசெழுமை இருக்க வேண்டும்.

கவிதையென்பது புரியப்படவேண்டும். மரபுக்கவிஞரான காசிஆனந்தன் "தெருப்புவர் சுவர்க்கவிதைகள்" என்ற தொகுதியினுடைக் குதுக்கவிஞர்களை தின்ற வைத்தவர். சந்தம்மிக்க சொற்சிலம்பம் இல்லாத நக்கல் கவிதைகளாக இருந்தது. இது அரசியல் சர்ந்ததாக இருந்தாலும், ஏதோ ஒரு விடயத்தை மக்களுக்கு புரிய வைத்தது. மஹா கவியின் குறும்பாக்கள் பிரசித்தமானது யாப்பமைதியோடு பாடப்பட்டதாகும். இதே போன்று சில்லையூரார், நீலாவணன் ஆகியோரும் சந்தமோடு பாக்கள் தந்தவர்கள் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இப்படியே பஸீல் காரியப்பர், ஜின்னாதெழிப்புதீன், காத்தான்குடி அஸ்ரப்கான் போன்றோரும் மரபோடு நிற்கும் கவிஞர்களாவர்.

புதுக்கவிதைகள் சொல்சிக்கனத்தோடு வெளிவந்து, பின்பு ஏதேதோ வசனங்களைப்போட்டு கவிதையின் கருவோடு தொடர்புடாமல் போவது உண்மைதான், நாச்சியாதீவு பர்வீன் கூறியசொல்லடுக்குகள் என்பது, இன்றைய புதுக்கவிதைகளில் தான் அதிகம் வந்து மோதுகின்றன. தாங்கள் எழுதிய கவிதைகள் சில தமக்கே புரியாத நிலையில் கவிஞர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

புரியக்கூடிய கவிதைக்கு உதாரணமாக 1965 காலப்பகுதிகளில் வெளிவந்த "இரவில் வாங்கினோம் இன்னும் விடியவில்லை" என்னும் கவிதையை கொள்ளலாம். மேலும்

"எனது ஊரில்

இரண்டு சமாதானநீதிவான்கள்

எனது ஊர் இப்போ

இரண்டு". இது நமது நாட்டு கவிஞர் (72ல் வெளிவந்து)

ஒருவரின் கவிதை. நிறையக்கற்றலாம். மரபோ - புதுக்கவிதையோ வாசித்துப்புரியும்படி இருக்கவேண்டும். சந்தமும் சேர்ந்தால் இவை இன்னும் வலுப்பெறும் என்பது எனது கருத்தாகும்.

நீங்களும் எழுதலாம் - இதும் -09 (2008 நவம்பர் - டிசம்பர்)

————— கவிதையும் கவிஞரும் ————— 13

நெங்கிப்புல்லரிப்பு

தீர்ம். ஆர்.எம். நெள்ளாத்.

- * “நீங்களும் எழுதலாம் இம் இதழில் வானம்பாடு” எழுதிய பந்தியில், “...இப்படியே, பஸீல் காரியப்பர், ஜின்னா செஷிப்புத்தீன், காத்தான்குடி அஸ்ரப்கான் போன்றோரும் மரபோடும் நிற்கும் கவிஞர்களாவர்.....” என்று குறிப்பிட்டுள்ளதைக் கண்டு புல்லரித்துப் போனேன்.
- * “தமிழ் சூறும் நல்லுலகிலேயே ஆறு தமிழ்க் காப்பியங்களை எழுதி சாதனை புரிந்தமைக்காக உலகத்தமிழிலக்கிய மாநாட்டில் தமிழ் நாட்டுப் புலவர் களாலேயே கெளரவும் பெற்ற தமிழ்ப்பெருந்தகையாளரான ஜின்னா செஷிப்பதீன் ஜயா அவர்களை ஒரு சாதாராண மரபுக் கவிஞர் வரிசையில் வைத்ததும்,
- * “புலவர் மணி பெரியதம்பி பிள்ளை ஜயா அவர்களால், “பாவலர்” என்று பட்டமளிக்கப்பட்ட பாவலர் பஸீல் காரியப்பர் அவர்களை மரபுக் கவிஞர் என்ற தர வரிசையில் குறிப்பிட்டிருந்ததும்,
- * “தமிழ்க் கவிதையுலகில் பேர் குறிப்பிடமுடியாத அஸ்ரப்கான் என்னும் மின்மினியை மேற்படி குரியசந்திரர்கள் வரிசையில் சேர்த்திருந்தும் கண்டு இந்த ஆய்வுக்கட்டுரையை (?) எழுதிய வானம்பாடியின் அறிவுத்திறனை எண்ணித்தான் இப்படிப் புல்லரித்துப் போனேன். காத்தான்குடியில் ஆயிரம் புலவர்களும், மரபுக் கவிஞர்களுமிருக்க, அஸ்ரப்கான் என்பவரை மட்டும் இவ்வரிசையில் பட்டியலிடக் காரணம் என்னவோ... இவர் யார்...? இவர் தமிழ்யாப்பிலக்கணம் பயின்ற ஒரு மரபுக் கவிஞரா...?
- * “மேற்படி மூன்று வித்தியாசமான வார்ப்புகளையும், ஒரே பாத்திரத்திலிட்டு இவர்கள் மூவரும் மரபோடு நின்றவர்கள் என்றால்... இதன் அர்த்தம்தான் என்ன...? ஆக்கங்களை செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு என இதழில் குறிப்பிட்டிருக்கும், ஆசிரியர், எஸ்.ஆர்.தனபாலசிங்கம் இதனைச் செவிவைப்படுத்தவில்லையே ஏன்..?”
- “தமிழ்நினர் திரு அருளையா அவர்களால், “எழுக புலவனே...!” என விளிக்கப்பட்டவரும், கலாநிதி எம்.ஏ.நு.:மான் அவர்களால்,

“அரும்பு மீசைத் தத்துவஞானி...! என சிலாகிக்கப்பட்டவரும், கல்முனை அபாபீலகளினால், “தென்கிழக்கின் உமர்கையாம்!” என வர்ணிக்கப்பட்டவருமான பாவலர் பஸீல் காரியப்பர் அவர்களின், இனநல்லுறவுக் கவிதை ஒன்றினை “நீங்களும் எழுதலாம்” வாசகர்களுக்காக சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

துளசி

துறைநீலாவணையிலிருந்து ஒரு துளசிச் செடி கொண்டு வந்தேன். வேர் நொந்து போகாமல் நீர் வார்த்து ஓரமாய்க் கெல்லி ஈர மண்ணோடு உசப்பாமல் கொண்டு வந்து எங்கள் இல்லம் இருக்கும் கல்முனைக்குடி மண்ணைக் கெல்லி அதன் உள் வைத்தேன். அம்மண்கள் கலந்தன மனிதரைப் பழித்தன. துளசியின் இலைகள் என்னைப் பார்த்து மெல்லச் சிரிக்கின்றன.

பாவலர் பஸீல் காரியப்பர்.
(நன்றி:- ஆத்மாவின் அலைகள்.(1994)

நீங்களும் எழுதலாம் இதுழ் -10 (2009-ஜனவரி- பெற்றவரி)

கவிதைக்கான.....

பயில்களம்
பரிசோதனைக்களம்
காத்திரத்தின்களம்
கருத்தாடற்களம்
விளக்கக்களம்
விமர்சனக்களம்

நீங்களும் எழுதலாம்

தீர்ண் முட்டிய தீ

கிண்ணியா ஏ.எம்.எம்.அலி
மரபோடு உறவாடும் மயில்கள் இரண்டோடு வான்கோழியொன்றை
ஏன் இணைத்துக் கொண்டார்கள்? இந்தக் கவலை கவிஞர் தீர்ண்
ஆர்.எம்.நெளாஸாத்திற்கு எழுந்தது பற்றி “நீங்களும் எழுதலாம்”
10ம் இதழ் இயம்பிற்று.

தீர்ணின் “நுனிப்புலரிப்புச் செய்தியில் எதார்த்தமிருக்கலாம் “இல்லை”
என்று இயம்புதற்கில்லை என்றாலும் , ஆரத்தில் கோர்க்கப் பட்ட
புட்பம் அஸ்ரப்கான். எடுத்தெழிதல் நலமா? புல்லரிப்புச் சேதி புதிய
தூமகேதாகி அஸ்ரப்கானைச் சுடுதற்குக் காரணியாகிவிட்டது! வானம்
பாடியின் வாய்!

காவியப் புலவர் ஜின்னாஷரிபுத்தீன், பாவலர் பஸில்காரியப்பர் ஆகிய
இவ்விரு தமிழ்ப் பெருந்தகையாளர்கள் பயணித்துக் கொண்டிருக்கும்
மரபுச் சாலையிலே, கவிதை வாகனமோட்டப் பழகும் “L” போர்டுச்
சாரதியாக அஸ்ரப்கான்“

“வால் வண்டியாலே” வந்து கொண்டிருந்தவரை வா! வந்தமாக!
நடுவன் என்று வானம்படி பிடித்திமுத்து அமர்த்தியது பிழைதான்
என்கின்றார் தீர்ண். மரபுப் பற்றாக்குறை மலிந்துள்ள குறுநில
மன்னனைச் சக்கரவர்த்திகளுடன் அரியாசனத்தில் அமர்த்திப்
புகழந்ததைத்தான் சகிக்க முடியவில்லை, எனச் சாற்றுகின்ற தீர்ணின்
கூற்றுத் தீ(வா)யை அஸ்ரப்கானின் பதிற்புனலே அணைக்கட்டும்
அல்லது அடைக்கட்டும்.

கானை, கனதி மிகுந்த கவிஞர்களின் வரிசையிலே பட்டியலிடக்
காரணம் எனக்குத் தோன்றுமாப் போல

“Some times his greasy hands would have touched the palm of
“Vaanam Paadi” in order to achieve such a high standard dignity in his
literary works”

இந்த அனுகுமுறை இப்போது இல்லாத இடமே இல்லை அல்லவா?
நீங்களும் எழுதலாம் இதழ்- 11 (2009 -மார்ச் - ஏப்ரல்)

புதுசா? புராதனமா?

இன்றைய இயந்திர யுகத்தில் எதற்கும் நேரமில்லாது காலில் சில்லுப்
பூட்டியபடி சுயத்தை இழந்து சுற்றித்திரியும் மனிதனுக்கு ஒரு
செய்தியை உறைக்கச் சொல்லும் தன்மையை கவிதை பெற
வேண்டும். அது மரபில் இருந்தாலென்ன, நவீனத்தில் இருந்தாலென்ன,
புதுசா புராதனமா என்ற விசாரணை வேண்டாம். புரட்சியானதாக
அமைதல் வேண்டும்

ந.பார்த்திபன்
விரிவுரையாளர். வவு.தே.க.கல்லூரி

இன்றைய உலகில் நம் எண்ணங்களையும், சிந்தனைகளையும்
வெளிக்காட்டும் அரிய சாதனங்களாகப் பல இலக்கிய வடிவங்கள்
காணப்பட்டாலும் கவிதையே யதார்த்தமான ஊடகமாகப்
பரிணமிக்கிறது. தனது உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தச் சிறந்த கருவி
கவிதையே. கவிதை என்பது கவிஞரின் உள்ளத்தில் தோன்றும்
உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடு தானே. மேலும் உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டு
வடிவங்களான சிறுகதை, நாவல், நாடகம், குறுநாவல் போன்றன
கவிதை அளவிற்கு உணர்ச்சியை காட்டுவதில்லை என்றே
கூறுவேண்டும்.

அடுத்து, மேற்கூறிய இலக்கிய வடிவங்கள் 19ம் நூற்றாண்டின் இறுதிக்
காலத்தோடு தமிழில் தோற்றம் பெற்றன. ஆனால் கவிதையோ
சங்ககாலத்திலிருந்து தோற்றும் பெற்றது என்ற நிலையில், காலத்தால்
முந்தியது எனக் கூறலாம். இக்கவிதையானது உள்ளத்தோடு
தொடர்புட்ட, ஒரு மொழியினுடைய உச்சப்பயன்பாடாகக் கொள்ள முடியும். இந்த உச்சப்பயன்பாடு முழுக்க முழுக்க உணர்ச்சியோடு
தொடர்புபட்டது. இந்த உணர்வை வெளிப்படுத்துவதில் தான்
கவிஞரின் திறமை தங்கியுள்ளது.

இன்று மரபுக் கவிதை, நவீன கவிதை, வசன கவிதை, உரை
வீச்சு, மணிக்கவிதை, புதுக்கவிதை, ஈறைக்கூ கவிதை... எனப்
பல பெயர்கள் கொண்டு கவிதை அழைக்கப்படுகிறது. பெயரைத்
தான், வடிவத்தைத் தான் கருத்தில் கொள்கிறார்களே தவிர
கவிதையின் அடிநாதமாக விளங்குகின்ற உணர்ச்சியை யாரும்
பார்ப்பதில்லை.

உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தாத, அது எந்த வடிவத்தில் இருந்தாலும் அது கவிதை என்பதில் பொருத்தமில்லை. ஆக வடிவம் முக்கியமில்லை. அதற்குப் பெயர் குட்டிக் குழப்புவதும் அவசியமல்ல.

“இரவிலே வாங்கினோம்

இன்னும் “விடியவில்லை” என்பது மிகச் சிறிய நல்ல கவிதை. “சுதந்திரம்” என்னும் இதன் தலைப்பையும் இணைத்துப் பார்க்கும் போது இதன் அர்த்தம், உணர்ச்சிச் செறிவு, பொருள் வீச்சு என்பன வாசகருக்குப்பிரியும். இந்த வீரியம் மிகக் கவிதை வாசகர் அளவில் சிறியதாய் இருந்த போதும் தாக்க முழுமை பெறுகின்றதல்லவா? இந்தத் தாக்க முழுமை கவிதைக்கு முக்கியம் இதுவே இதன் உணர்ச்சிச் சிறப்பு.

“கல்லிலே செதுக்கிய கடவுளை விட

கருவிலே சுமந்த தாயின் சிறப்பு மேல்” என்பது போல் உணர்ச்சியற்ற சொற் சித்திரங்கள், இல்லையில்லை சொற் சிலம்பங்களைவிட உணர்ச்சியான ஒரு சொல் போதுமன்றோ.

“அண்ணா அக்கா

தம்பி தங்கை

நான் அம்மா

பீடி சுற்றுகிறோம்

....

அப்பா

ஹார் சுற்றுவதால்.....”

மேற்கூறிய கவிதையில், வாசித்தும் ஏதோ ஓர் உதைப்பு, மனதில் ஒரு நெருடல், பதைபதைப்பு ஏற்படுகின்றதல்லவா? இந்திலையில் புதைந்திருக்கும் உணர்ச்சியை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

“பரிமாற பார்வை போதும்

பசியாற வார்த்தை போதும்” என்பது போல் வாசித்தும் மனநிறைவைத் தரவேண்டும். நெற்றிப்பொட்டில் அடித்தது போல் திகைப்பைத் தரவேண்டும்.

“அவள்

நிராவாணத்தை விற்றாள்

ஆடை வாங்குவதற்காக....”

இக்கவிதையை வாசித்ததும் கவிஞர் சொல்ல வந்த செய்தி, வாசகனுக்கு நெற்றிப்பொட்டில் இடித்தது போல் ஓர் ஆன்ம திகைப்பை ஏற்படுத்துகின்றதல்லவா? இதுவே கவிதையின் சிறப்பு இன்றைய இயந்திர யுகத்தில் எதற்கும் நேரமில்லாது, காலில் சில்லுப் பூட்டியாடி சுயத்தை இழந்து சுற்றித்திரியும் மனிதனுக்கு ஒரு செய்தியை உறைக்கச் சொல்லும் தன்மையை கவிதை பெறவேண்டும்.

அது மரபில் இருந்தாலென்ன, நவீனத்தில் இருந்தாலென்ன புதுசா, பூராதனமா என்ற விசாரணை வேண்டாம். புரட்சியானதாய் அமைதல் வேண்டும்.

“ஓர் அக்கடமியின் ஆதங்கம்” என்ற தலைப்பில் புகலிடக் கவிதை ஒன்று பின்வருமாறு.

“தட்டில் கிடப்பதைத் தட்டவிடும் போதெல்லாம் பட்டப்படிப்பின் சான்றிதழ்களாய்த் தெரியும்”

எதுகை, மோனை, சந்தம், தனை, யாப்பு..எனப் பட்டியல் சிறப்புகளை இலக்கணங்களைக் கொண்டமைவது தான் நல்ல கவிதை என்று

சொல்வதை விட வாசகனைச் சிந்திக்க வைப்பனவாக, வாசகனது உணர்ச்சியைத் தூண்டி விடுவனவாக, கவிஞர் பெற்ற உணர்வினை வாசகனையும் பெற வைப்பனவாக கவிதை அமைய வேண்டும்.

“கவிதைக்குப் பொய் அழகு” என்று சொல்வதெல்லாம் கவிதையை விளக்கும் வார்த்தைகள்ளல்ல. கவிதை உண்மையைப் பேச வேண்டும். அதையும் உணர்வுடன் பேச வேண்டும்.

“எங்கள் அடுப்பில் எரியா நெருப்பு எங்கள் வயிற்றில்

எரிந்து கொண்டிருப்பதை

நீ அறிவாயா

நிதமும் நிதமும்

எங்கள் வயிற்றில் எரியும் நெருப்புத் தணலில்

நாங்கள்

சாம்பலாவதை அறிவாயா?

ஆயினும் ஏன் நீ

அமைதி கொண்டுள்ளாய்?”

சிலர் வாழப் பலர் பலியாவதை எடுத்துச் சொல்லக் கவிஞரின் சொற்கள் வாசகனை எரிய வைக்கின்றன. இது உண்மையின் வெளிப்பாடு உணர்ச்சியின் வடிகால்.

08

புதிய தச்சர்களுக்கு

கிண்ணியா ஏ.எம்.எம்.அவி

"என் இனிய தோழிகளே
இன்னுமா தலைவாரக் கண்ணாடி
சேலைகளை சரிப்படுத்தியே வேளைகள் கழிகின்றன.
வேண்டாம் தோழிகளே
ஆடையின் மதிப்புகள்
அழகாக இல்லை என்பதற்காக
கண்ணா விட்ட நாட்களை மறுப்போம்.
வெட்கம் கெட்ட அந்த நாட்களை மறுந்தே விடுவோம்.
புதுக்கவிதையிலும் சரி, புராதன கவிதையிலும் சரி, உணர்ச்சிபொங்க,
உள்ளத்தை உலுப்ப கவிதைகளாகப் படையங்கள். நல்ல கவிதைகளைத்
தேடிப்பிடித்து நலமான கவிதைகளை நானும் படைத்திடுங்கள்.

நீங்களும் எழுதலாம் இதும் -12 (மே -யூன் -2009)

நிதம் காலத்துப் புக்கள்

நான் பிறந்த போதில்
முற்றத்துச் செடியில்
பூப் புத்திருக்கக் கூடும்
நான் இறந்துவிட்ட போதிலும்
கல்லறையில்
பூ புக்கக் கூடும்
எனது வாழ்வின் நிகழ்காலத்தில்
ஏன் பூக்கவில்லை ஒரு பூ
எனக் கேட்டேன்
நான் விழிப்பெய்தும் முன்பாக
யாரோ
பறித்துப் போய் விடுகிறார்கள்
என்றார்கள்
எதை? பூவையா?
அல்லது வாழ்வின்
நிகழ்காலத்தையா?
இனி நான் விழித்திருக்கவேண்டும்
நிகழ்காலத்து பூக்களை யாரும்
பறித்துப் போய்விடாமல்
இருப்பதற்காக!

ஜெயா தமிழினி, திருமலை.

எங்கே.....?

எங்கே.....
சௌந்தரியம் மிகு
வாலிப் அடர் வனம்.....
சொப்பனங்கள் இரையும்
துயில் வண்டு.....
இதழ்கள் பூத்த
உடல் விருட்சம்.....
வர்ணங்களை சப்தித்த
வயலின் இழைகள்.....
அடர்ந்த அன்பைக் கொணர்ந்த
கொலுக்களின் காற்று.....
எங்கே எல்லாம்
தொலைந்ததுள்ளனற்றியா
எனை மீட்கும்
ஜீவ தருவே....
நீ எங்கே.....?
சண்முகம் சிவகுமார்
கொட்டகலை

மருபுக் கவிதைக்கு ஒரை இருப்பது பேரல் புதுக்கவிதைக்கும் ஒரையன்று. புதுக் கவிதைகள் பெரும்பாலும் வெண்பாலுக்குரிய செப்பலேரசையைக் கொண்டுள்ளதை அதனைப் படிக்கும் போது உணர்லாம். அது யர்ப்பிலிக் கவிதையானாலும் "பார்ப்பல்" என்றும் பட்டத்தைப் பெற்றுவிட்டது. அதல்லல் உணர்ச்சியூட்டுகின்ற வலிமை மிகுந்த எழுத்து வட்டத்தால் கட்டிப்போரு! அது கரலங்கடந்தாலும் இறவாமல் வாழும்.

தச்சர்கள் கனபேர், இன்றும் நல்ல மரங்கள்தாம் வெட்டப்பட வில்லை என்றும் பெருங்குறை நிலவுகின்றது. கவிதையலகைப் பெற்றுத்தவரை இது ஓப்புக் கொள்ள வேண்டிய கூற்றுத்தான். பலமரங்கண்ட தச்சர்பேரல் நமது பரவலர்கள் பட்டுப் போய் நிற்கும் பரலை மரத்தை வெட்டிப் பிளக்கும் பக்ரதப் பிரயத்தனம் மேற்கொள்கின்றனர். இவ்வாறு பட்டுப்பேரன் பரலைமரத்தை வெட்டித் தரவிழைகின்ற பண்புகளைக் கொண்ட தச்சர்களால் "ஒரு மரமும் வெட்டான்" என்றும் உண்மையதைத் தான் நிருபிக்க முடிகின்றது.

வரம் புக் குட்பட்ட கவிதையை விடுவோம். இலக் கணவர்யுக்குட்பட்டத் பரவிவழுதும் கையியத்தில் பலபேர் இணைந்து கொண்டனர். புதிய பட்டாளம் பெருகி வருவது உண்மைதான். பரவும் எந்த மட்டும் உள்ளது? symbolism கவிதையாகின்றது. இதைப் புனைதல் Simple என்ற மனப்போக்கு அதல்லல், எவ்வ என்னத்தை கிறுக்கிப் போட்டாலும், எல்லாம் வைர வரிகள் என்றும் வார்த்தை விஸ்த்தாரம். பட்டாளத்திற் சேர்ந்து கொண்டவர்களில் மற்ற நன்கு பயிற்சி பெற்றுக் கொண்டதாலோ புதிய பாப்போரில் விவற்றி கிடைக்கின்றது. இலக்கூரையில் மட்டும் கூரை வரிகள் பட்டாளகளாகக் கொள்ளுத்தாம் குண்டிறன்!

— நீங்களும் எழுதலாம் வெளியீடு — 20 — கவிதையும் கவிஞரும் — 21

புலமைக் கூர் மங்கிய கோடாரிகளைச் சுமந்து கொண்ட தச்சர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியதின்னிலவரின், அவர்கள் தேடல் முனையுக் கொள்ள வேண்டும். தேஷ்சி பெற வேண்டும். அன்றேல் நீவிர பல மரங்களுட தச்சன்தான். ஒரு மரழும் வெட்டிக் கொள்ள மாட்டார்கள். கவிவரமும் பெற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள்.

வரசக்குறுக்குப் புரியாமல் (சிலியாழுது அவர்களுக்குக் கூட) எழுதுவதே புலமை என்று இன்னுஞ் சீலர் கருதுகின்றனர். அதுவே சிறந்த கவிதை என்றும் என்னிக் கொள்கின்றனர். இவர்கள் பட்ட பரலை மரத்தை வெட்டித் தர விரும்புகின்ற கெட்டிக்காரர்கள். தச்சர்கள் பெருகியின்ன, புதிய தச்சர்களாகத் தமிழை இனங்காட்டியவர்கள், கவிஞராக வேண்டுமெனும் வாஞ்சலையை நெஞ்சிலே வளர்த்துக்கொண்டால் மட்டும் பேரதாகுதமிழ் மொழியில் முடிந்தனவு பரண்டத்தியம் பெறல் வேண்டும். அங்கு குறைந்தது எழுதுப்பிழை வராது எழுதும் திறனாவது அடைல் வேண்டும். சங்ககலை இலக்கியங்களைக் கற்காவிட்டாலும் சமீபகால இலக்கியங்களை, சஞ்சிகைகளை, இதழ்களைத் தேடிப் படிக்க வேண்டும்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகக் கவிதை பாட வேண்டும் என்றும் வெறியை மட்டும் விட்டுவிடலாகாது. அப்பேரது தான் செவ்விய மதுரங் சேர்ந்த நற்பிராஞ்சில் சீரிய திண்சிசால் வைத்துப் பவு வியமாகப் பாப் புனைந் து அளிக் கலாமல் ஸவா? களிக்கலாமல்லவா?

கவிஞரின் திறமைக்கு அளவுண்டோ?, அவன் தேடித் தேடிக் கற்கக் கற்க அற்றல் அதிகரிக்கின்றது. காணும் பொருளில்லாம் கவிதைக்குரிய கருப் பொருளைக் காணுகின்றான். தலை சிறந்த பாவடிகளால் அவனது கவிதைக் கலை சிறக்க வைக்கின்றான்.

மரபுக் கவிதைக்கு ஒசை இருப்பது போல புதுக்கவிதைக்கும் ஒரையுண்டு. புதுக் கவிதைகள் பெரும்பாலும் வெண்பாவுக்குரிய சிக்பிலோசனையைக் கொண்டுள்ளதை, அதனைப் படிக்கும் பேரது உணரலாம். அது யார்பிலிக் கவிதையானாலும் “பாப்புல்” என்றும் பட்டத்தைப் பெற்றுவிட்டது. அதுலால் உணர்ச்சியூட்டுகின்ற வல்லமை மிகுந்த எழுத்து வட்டத்தால் கட்டிப்போரு! அது காலங்கடந்தாலும் இறவாமல் வராம்.

கட்டுலனால் பரத்துக்களிக்கின்ற காட்சியல்ல கவிதை. அது கருத்தான்றிப்படித்து அநுபவித்துக்களிக்கின்ற எழுத்தோவியம்.

அங்கவே, கவிதை எழுதக் திறமை கைவரப் பெறும் முனைப்புடன் எழுதுவதில் சூப்பட்டால் கவிதை எழுதுவது எந்தாகிலிரும். மக்கள் புரியக் கூடிய கவிதைகளாகப் புனையக்கூடிய தன்மையும் தகுதியும் வந்து சேரும். பட்டுப் போகும் படி பரவுமூதும் கெட்டித்தனமெதற்கு? Obscurity ஐப் புதுக்கவிதைக்குரிய அணிநலனாய்க் கொள்வதும், கவிதையை அப்பரணியிலே சொல்வதும் தொடர்ந்தால், புதுக்கவிதைக்கும் மொழிப்புரை எழுத வேண்டிய பொழுதுதய மாகலாம். மரபு புதுவடிவம் பெற்றதற்கான காரணமே அது மக்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். எனவே புதுப் பிரமாக்கள் திறமை மிகுந்த – நல்ல தச்சர்கள் என்றும் பெயரைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

“நீங்களும் பாடலாம்” என அருமையான சந்தர்ப்பத்தை உங்களுக்கு “நீங்களும் எழுதலாம்” தந்திருக்கின்றது. தமிழ் மொழியைப் போற்றுவதோரும் புதிய இலக்கியங்களைக் கற்றில்லைக் கூட்டுவதோரும், நல்ல பாச் சொல்க! சொல்லும்பா வாசகளின் இரசனையைக் கொல்லும்பா அங்குக் கூடாது. அவனை வெல்லும்பா அங்கு வேண்டும்.

அதலால் புதுக்கவிதையைக் கைப்பாவை அங்கிக் கொண்டு விளையாரும் இனங்கவிஞ்சுகள்! அதனை மெய்ப்பாவை யாக்கிக் கொண்டு மேனி தொட்டால் உங்கள் உணர்ச்சி சீலிக்கும்.

உயர்ந்த கவிதை பிறக்கும்! பின்வரும் ஒரு யழங் கவிதையிலே வருகின்ற புலவர்களைப் போல நீங்களும் உங்களை நிருபிக்கலாம் அல்லவா?

வெண்பாவிற் புகழேந்தி பறணிக்கோ
சயங்கொண்டரன் விருத்தம் என்றும்
ஒண்பாவிற் குயர்கம்பன் கோவையூர
அந்தநக் கொட்டக் கூத்தன்
கண்பாய கலம்பகத்திற் கிரட்டையர்கள்
வசை பரடக் கண மேகம்
பண்பாய பகர்சந்தம் படிக்காக
அலங் ஒருவர் பாரிடரண்ணரதே
இவர்களுடன் நீங்களும் ~
விண்பாயும் ஏவுக்கணை அதுபோதும்
புதுக்கவிதை மேன்மை கொள்ளும்!
நண்பர இப் புதியயரக் கணை ஏவும்
விஞ்ஞானி நானை நீதான்!

எதோன்ம் வெளியின் நிலவரம்

எல்லையற்று விரிகின்ற
எனது இழுப்புக்கள் பற்றி
ஏகப்பட்ட
செவ்விரிவாளின் காயங்கள்

சடவாதத்தினை
வைநூத்துப் போற்றுபவர்கள்
பல நாட்கள்
ஒப்பாரிகளையும்
சில நகர்தல்களில்
எனதான்மாவின் பெருக்கங்களை
குழிதோண்டிப் புதைத்தார்கள்

இதோ
நினைத்து நினைத்து
மிகவும் பரிதாபகரமான
இரு தசாப்த வரலாறு
யுத்த யுகங்களில்

கர்ப்பினி கனவுகளாகிப்போன— எனது
துயர்ப்பாடல்களை இதுவரை —
அவர்கள்
சிவப்புப் பக்கங்கள் கொண்டு
வன்மம் சமைத்து
பூத நாக்குத் தள்ளி
இன்னும் இன்னும்

விதிமுறைகளின் நெருக்குதல்கள்
விலங்கு வாழ்தல்
போராட்டங்களின் கடும் கோடை
எங்கும் எங்கும்
மானுடத்தின் மகுடாபிவேகம்

பின்து வழிவிடுமா
காலம் விரித்த
குருதிக் கறைகள்
- ஏ.நஸ்புள்ளாஹு
கிண்ணயிர

நீங்களும் எழுதலாம் தீரு -13
(புதை-தேகள்-2003)

கற்றால் வருமே கவித்துவம் சில்லையூர் செல்வராசன்

கவிதை எழுதுவதில் ஆர்வம் கொண்ட இளைஞர் ஒருவர் ஒரு நாள் என்னைப் பார்க்க வந்தார். இளைஞராயினும் நுட்பமான எண்ணைப் போக்குடையவர் கவிதை என்றால் என்ன என்பது பற்றி ஆழமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். அப்போது சட்டென்று ஒரு கேள்வியைப் போட்டார் அந்த இளைய நண்பர் “கவிதை எழுதக் கற்றுக் கொள்ள முடியாதா?” என்பதே அவர் கேட்ட கேள்வி. சொல்லமைத்தியை சுட்டிக்காட்டலாம்; கற்கலாம்! பொருளமைத்தியை சுட்டிக் காட்டலாம் கற்கலாம்! யாப்பமைத்தியை சுட்டிக்காட்டலாம் கற்கலாம்! ஆனால் கவித்துவத்தைக் கற்க முடியுமா என்பதே கேள்வி. கவித்துவம் இல்லாமல் மீதி முன்று அம்சங்களும் இருக்கும் கவிதை, நாம் இங்கு பார்க்கும் அர்த்தத்தில் கவிதையன்று; செய்யுள்! இந்த வரை முறைப்படி, செய்யுள் உருவத்தில் இருப்பதெல்லாம் கவிதையன்று. அகராதிகள் கூட நிகண்டு என்ற பெயரில் வெறும் செய்யுள் உருவத்தில் அந்நாளில் ஆக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சோதிடம், மருத்துவம் முதலாம் பலதுறை நால்கள் மனனம் பண்ணும் எளிமைக்காகச் செய்யுள் உருவத்தில் யாக்கப்பட்டன. அவற்றில் கவிச்சுவை சொட்டுவதில்லை . செய்யுளுருவத்திலமைந்தாலும் வசனத்துக்குரிய விஷயங்கள் அவை. கவிதை, உருவத்தாலன்றி, உணர்வால், சுவையால், கவித்துவத்தால் நிரணயிக்கப்படுகின்றது. கடற்கரையில் நின்று பார்க்கிறோம். கரையிலே கடல், வெள்ளலைக் கைகளைக் கொட்டி நகைக்கிறது. எத்தனை விதமான வண்ணக் கோலங்களில் வெண்ணிரைலைகள் சுழித்துப் புரண்டு திரண்டு குழிழ்த்து வெடித்து நுரைக்கின்றன. மனதில் கிணுகிணுப்பையூட்டும் இந்த மனோகர மாயக் கலைக்கோலம் போன்றுதே கவித்துவம். ஆழமான நடுச் சமுத்திரம் தொலைவிலே நிம்மதியாகத் தெரிகிறது. கரைப்பாங்கரிலேதான் திழர்த்தோற்றும் காட்டி வெள்ளலைகள் சூரென்று நுழிபி எழுகின்றன. கவித்துவ எண்ணங்கள், கருத்துக்கள், கற்பனைகளும் இப்படித்தான் எழுவன போல் தோன்றுகிறது. அவை அமைதியான ஆழ்மனதிலிருந்து திழரென்று கோலங்காட்டி வெளியே முகிழ்க்கின்றன.

அலைகள் குனியத்திலிருந்து தோன்றுவதில்லை; காரண காரியத் தொடர்பின்றி எழுவதில்லை

தெய்வ சங்கறப்தால் திழாத்தோற்றும் காட்டுவதில்லை! ஆழ் கடலின் அடி வயிற்றில் தோன்றும் சலனம், நீர்ப் படலத்துக்குப்படலம் தாவித்தாவி அசைந்தசைந்து பெருகி வந்து கரையிலே ஒலியும் நுரையும் கோலமும் பொங்கும் அலையாக மலர்கிறது. இந்த விஞ்ஞான நியதியே மனத்துள்ளும் நிகழ்கிறது. நெடு நாட்களாக அடிமனத்துள் வெளிப் புலன்களுக்குத் தெரியாமல் கருக்கொண்டு படிப்படியாக உள்ளே சேகரமாகும் பன்னாறு பன்னாறு என்ன அலைகளுடன் சங்கமமாகி வளர்ந்து முழுமைப்பட்டு, மனப் படலங்களினுடே தாவித் தாவி வெளிவந்து மலர்கிறது, கவித்துவக் கருத்தொன்று.

அகத்தின் உள்ளே நிகழும் இந்த மனோத்துவ நியதியை விஞ்ஞானப் பாங்கான தெளிவுடன் பின்பற்றி அடையாளம் கண்டு கொண்டால்? கண்டு கொண்டு அதை ஒரு நுட்ப வழிமுறை வரம்புக்குள் ஒழுங்குபடுத்திக் கொண்டால்? அப்போது கவித்துவ ஆற்றலைக் கற்றுக் கொள்ள முடியுமா என்ற கேள்விக்கு ‘ஆம்’ என்ற பதில் கிடைக்கும்.

இயற்கைச் சக்தியின் இயக்கத்தால் அலையுற்பத்தி எப்படி நடக்கிறதோ, அதுபோலவே செயற்கைச் சக்தியின் இயக்கத்தால் காரும், தாரும், காகிதமும், பேனையும் போன்ற பல்வேறு பொருட்களின் உற்பத்தியும் நடக்கின்றது. என்னங்களின் உற்பத்தியை, சிந்தனைகளின் உற்பத்தியை, கற்பனைகளின் உற்பத்தியை, கவித்துவக் கருத்துக்களின் உற்பத்தியை அதே போன்ற திட்டவட்டமான வழிமுறைக்குள் அமைத்துக் கொள்வது இயலாத காரியம் என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஆனால் தானாகத் தோன்றுவது, சுத்த சுயம்பு என்கின்ற ஒன்றும் கிடையாது என்பதை முதலில் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். ஒன்றிலிருந்தே மற்றொன்று தோன்றும், பரிணாமத்தின் அடிப்படைத் தத்துவமே அதுதானே! மூலவள்ளு இல்லாமல் எந்தப்பொருள் உற்பத்தியாக முடியும்? எனவே கவித்துவம் என்கின்ற கருத்தாக்கத்துக்கும் மூலவள்ளு வேண்டியதே! இந்த மூலவள்ளு எவ்வளவு என்பதே கேள்வி.

மனிதர்களை இரு கூறுகாகப் பிரிக்கலாம். சிலரைப் பார்த்து “அந்தாளுக்குக் கொஞ்சம் கூட உணர்ச்சியில்லையாப்பா” என்று நாம் சொல்வதில்லையா? இந்த உணர்ச்சி - உணர்வு என்கிற இயல்பு - உள்ள மனிதர்கள் ஒரு கூறு இல்லாதவர்கள். ஒரு கூறு இசையுணர்வு, கவியுணர்வு, கலையுணர்வு, அறிவுணர்வு, அரசியல் உணர்வு, பொருளாதார உணர்வு, விஞ்ஞான உணர்வு என்று ஏதாவதோரு உணர்வு பால்யத்திலே கோடி காட்டும் இயல்புடன் பிறக்கும் மனிதர்கள் ஏராளம். இந்த இயல்புகள் இல்லாதவர்களையும்

வழி நடத்திச் செல்லும் ஆக்க வன்மையை இந்த உணர்வின் முழுமையான முதிர்ச்சி வந்த அந்த மனிதர்கள் பெறுகிறார்கள். இந்த முழுமையான முதிர்ச்சியைக் கற்றுப் பெறுவது முடியுமா என்பதைத்தான், என்னைப் பார்க்க வந்த அந்த இளைஞர் கேட்டார்.

உலகம் மேதைகளால் தான் நடத்தப்படுகிறது. அவர்களுக்கு இயல்பாக அமைந்த மேதா விலாசம் - கருத்தாக்கத்தின் மூலவள்ளு - நான்கு சதவிகிதம் தான். மீதி தொண்ணுாற்றாறு சதவீதமும் நெற்றிரு வெய்வை நிலத்தில் விழுக் கடுமையாக உழைத்து, அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டது. இந்தச் சம்பாத்தியத்துக்கு அவர்கள் கையாண்ட வழிமுறைகளே கவித்துவம் என்கின்ற சுருக்க அர்த்தச் சொல்லால் நான் குறித்த படைப்பாற்றலைக் கற்றுக்கொள்ளும் வழிமுறைகள். அவற்றை வரை முறைப்படுத்தலாம். விஞ்ஞான அடிப்படை கொண்ட திட்டவட்டமான “**PRINCIPLES AND METHODS**” என்று கூறுவார்களே, அந்தக் கோட்பாட்டு விதிமுறைப்படி கூட வரம்பிட்டு, அதிகாரமாக்கலாம். ஆனால் அது தனியாக விரிவாக விளக்க வேண்டிய விஷயம்.

தற்போதைக்கு, இயல்பான கவியுணர்வு நான்கே நான்கு சதவீதம் இருந்தாலும் மீதி தொண்ணுாற்றாறு சத விகிதத்தையும் சேர்த்து அந்த உணர்வை முழுமைப்படுத்தும் முறையைக் கற்றுக்கொள்வது சாத்தியம் தான் என்பதை மேலோட்டமாக உணர்ந்து கொண்டாற்கூடப் போதுமானது.

அற்றி, ந. ஸார்சியின் உந்துதலால் முயற்சியைக் கடுந்தவமாய்க் கொண்டு, மனப்பயிற்சியை மகா யாகமாய்ச் செய்து ‘சுவை புதிது, பொருள் புதிது, சோதி மிகக் நவகவிதை, எந்நாளும் அழியாத மகாகவிதை’ என்று தற்சிறப்பாக பாரதி பாடினானே – அந்தக் கவித்துவப் பேராண்மையைக் கற்றுப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். என்று, அன்று என்னைப் பார்க்க வந்த, கவிதையார்வம் கொண்ட இந்த இளைஞருக்குக் கூறி அனுப்பினேன்.

இதழ் 6 இல் வெளியரை கட்டுரையின் தொடர்ச்சி.

நன்றி - தமிழ்முது

நீங்களும் எழுதலாம் இதழ் - 15(2010) ஜூன் வரி - பெய்ரவரி)

யுத்தத்தின் சிலியில்.....!

எம் தேசம் வசந்தங்களை வாசலில் புதைத்து, விட்டு வன்முறைகளை பூ மாலையாய் தலைதானில் குடி.....

எத்தனை உயிர்கள்.....

எத்தனை உறவுகள்.....

எம் முன்னே ஸ்தம்பிதமாயிருக்கும்

எம் விழிகளில் காணாமலையே....

ஆம்....! எம் தாயகம் யத்தத்தின் பிடியில்

இப்படி எத்தனைக்கு அகதி வாழ்தலை கண்டுகொண்டு இருப்பது

யாரோ விதைத்த

இரத்தங்களுடன்

சிறுகு உடைக்கப்பட்ட பறவை போல்

கனவுகளில் மட்டுமே

புன்னகையான வாழ்தல்.....

நெஞ்சுச்ததில் வேதனைச் சுமைகள்

அவஸ்ததைகள்

விழிகளுக்குள் கண்ணீராய்

முகாமிட்டுக் கொள்ள

வடியும் நீரத்துளிகளோ

கவலைகள் மறந்து....

மீண்டும் நிஜத்தின் நிழலோடு இப்படியே வெறுமையான வாழ்தல்...

தசாப்தங்களாக தடம்புரண்ட குருதிக் காலம் மறந்து..... எப்படி நிஷ்மான வாழ்தலைப் பற்றி யோசிப்பது

கனவுகளே முட்டையிட்டு முட்டையிட்டு குஞ்சாகின்றன எப்போது யுத்த துகள்கள் துடைத்து நம்புதல் வளர்ப்பது

இப்படி தாயகம் யுத்தத்தின் பிடியில் சிக்கி அவஸ்ததைகளின் சிறையில் துவண்டிருந்தால் எப்படி? எம் மானிடத்தை புதுச்சுவாசம் கொண்டு பயம் தவிர்த்து சிவப்பாய் அமுவதை நிறுத்திவிட்டு வெள்ளையாய் சிரிக்க வைப்பது எப்போது.....??

கிண்ணியா-ஜே.பிரோஸ் கான்

கவிஞர் என்பவன்

10

பேராசிரியர் சொன்ன ‘செங்கல்’ என்ற தலைப்பில் கவிதை எழுத வேண்டும் என அவன் இருவு முழுவதும் யோசித்தான்.

‘செங்கல்’ ஏனையவற்றிலிருந்து எவ்வாறு வெறுபடுகிறது? அதன் தனித்துவம் என்ன? அதன் உருவாக்கம், பயன்பாடு போன்ற விடயங்களைச் சிந்தித்தபொழுது அந்த மாணவனிடத்தில் பிறந்த உட்பொருள், சொல்ல எடுத்துக் கொண்ட உத்தி அவனை பின்வருமாறு எழுதவைத்தது.

எல்லாம்

கட்டபின்பு

இறக்கின்றன

நி மட்டும்

கட்ட மின்பே

மிறக்கின்றாய்”.

ஆக, கவிஞர் உருவாக்கப்பட்டுள்ளான். முடிவாக கவிஞர் உருவாகின்றான் என்று தான் நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

ந.பார்த்தீபன்,
ஆசிரிய மாணவ விரிவுரையாளர்.

கவிஞர்கள் உருவாக்கப்படுகிறார்களா? பிறக்கிறார்களா? என்ற கேள்வி பல வாதப்பிரதி வாதங்களோடு அலசப்படுகிறது. பொதுவாக கல்வி, செலவும், வீரம், அழகு என்பனவெல்லாம் கொண்டு பிறத்தல் வேண்டுமென பலரும் கூறுவதைப் பார்க்கிறோம். இது போல எழுத்தாற்றல் கவித்துவம் போன்றனவும் இறைவன் கொடுத்தவரம், கடவுளின் கடாட்சம் என்றெல்லாம் கூறுவதைக் கேட்கின்றோம். போதாக்குறைக்கு “கொடுக்கிற தெய்வம் கூரையைப் பிய்த்துக் கொண்டு கொடுக்கும்” என்று சொல்வதும் உண்டு. மகாகவி காளிதாசனுக்கு காளி நாக்கிலே குலத்தினால் கோடு போட்டது தான், கவித்துவத்தில் அவன் சிறந்து விளாங்கக் காரணமேன் ஒரு கதையும் உண்டு.

மேலும் சரஸ்வதித் தெய்வத்தின் கடைக்கண் பார்வை தான் கல்வியில் சிறந்து விளங்கக் காரணமெனக் கதைப்பதையும் பார்க்கின்றோம். மேற்கூறியவற்றிலிருந்து கவிஞரும் பிறக்கின்றனர், என்ற கருத்தை முன்வைப்பவர்கள் உண்டு. ஆனால் கவிஞர்கள் உருவாக்கப்படுகின்றார்கள் என்பதற்கு பின்வரும் சம்பவத்தைப் பார்ப்போம்.

ஒரு பேராசிரியர் வகுப்பை முடித்துவிட்டுச் செல்லும் போதெல்லாம் ஒரு மாணவன் “சேர் கவிதைக்கொரு தலைப்புச் சொல்லுங்கோ” என்று கேட்பானாம். மாணவனிலும் தவறில்லை. எல்லாத் தலைப்புக் களிலும் கவிதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஒரே தலைப்பிலேயே பல்வேறு கவிதைகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்நிலையில் அங்கலாய்த்த மாணவன் பேராசிரியரிடம் தலைப்பைக் கேட்டுள்ளான். தினமும் இப்படிக்கேட்டு தன்னைத் தொந்தரவு செய்வதாக நினைத்த பேராசிரியர் போகிற போக்கில் “இந்தச் செங்கல்லைப்பற்றி எழுது” என்று சொல்லி விட்டுச் சென்றுள்ளார். மாணவனுக்கு தன் கேள்வியைத் தட்டிக் கழிக்கத்தான் பேராசிரியர் இந்தத் தலைப்பைச் சொல்லிவிட்டு சென்றதாக நினைக்கத் தோன்றவில்லை. பேராசிரியர் சொன்ன “செங்கல்;” என்ற தலைப்பில் எழுத வேண்டுமென அவன் நினைத்தான். இரவு முழுவதும் யோசித்தான். செங்கல் ஏனையவற்றிலிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகிறது. அதன் தனித்துவம் என்ன? காலையில் தான் எழுதியதைக் கொண்டு சென்று பேராசிரியரிடம் கொடுத்தான். அந்தப் பேராசிரியர் அதனை வாங்கிப் படித்தார். அவருக்கு ஆச்சரியமாய் இருந்தது. அழகான சிறந்த கவிதை ஒன்றை அவன் படைத்துள்ளான் என்று அவர் கூறுகின்றார். அந்தக் கவிதை பின்வருமாறு

செங்கல்

எல்லாம்
கட்ட மின்பு
இறக்கின்றன
நீ மட்டும்
கட்ட மின்பே
பிறக்கின்றாய்

இந்தக்கவிதையைப் படித்த போது அந்த மாணவனின் கவித்துவம் தன்னைப் பெரிதும் கவர்ந்ததாகவும் அவன் நல்ல கவிஞராக உருவாக்கப்பட்டுள்ளான் என்றும் பேராசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

செங்கல் லுக்கு என்ன தனித்துவம்? எப்படி அது கூட ஏனையவற்றிலிருந்து வேறுபடுகிறது? அதன் உருவாக்கப்பயன்பாடு மக்களிடத்தில் அதற்கிருக்கும் மவுக.... போன்ற விடயங்களை பற்றிச் சிந்தித்த போது, அந்த மாணவனிடத்தில் பிறந்த உட்பொருள், அதனைச் சொல்ல அவன் எடுத்துக்கொண்ட உத்தி போன்றன அவனால் அந்தத் தலைப்பில் ஒரு கவிதையை உருவாக்க முடிந்தது, என்று பேராசிரியர் கூறுகிறார். ஆக கவிஞர் உருவாக்கப்பட்டுள்ளான். முடிவாக கவிஞர் உருவாகின்றான். என்று தான் நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

இந்தச் சம்பவத்தைக் கூறியதுடன், மூன்று, நான்கு வரிகளில் நறுக்காக தன் உணர்வுகளை உணர்ச்சிச் செறிவுடன், கருத்தாழமாய் வெளிப்படுத்த வேண்டும். உங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பிரச்சினைகளை, சங்கடங்களை, பாரபட்சங்களை அழகாக வெளிப்படுத்த உங்களுக்குத் தெரிய வேண்டும் என ஓர் ஆசிரியர் தரம் 10 இல் கல்வி கற்கும் மாணவர்களுக்குக் கூறி, பின்வரும் கவிதையையும் ஒப்புவித்தார்.

யன்னவுக்கு

எத்தனை சட்டைகள்
என் சட்டையில்
எத்தனை
யன்னல்கள்

இக்கவிதையில் ஏழை, பணக்காரன் என்ற ஏற்றத்தாழ்வு எப்படிவெளிப்பட்டுள்ளது. பார்த்தீர்களா? என்று விளக்கி, வீட்டு யன்னல்களுக்கு அழகான சட்டைகளை மாற்றுகின்ற மக்கள் மத்தியிலே, கிழிந்து, மீண்டும் தைத்துப் பாவிக்க முடியாத சட்டையுடன் இருப்பவர்களின் நிலையே ஒரு கவிஞர் எப்படி அழகாக, அர்த்தமாக எடுத்துரைத்துள்ளான்.

பார்த்தீர்களா? என்று விளக்கம் கொடுத்தார் . ஆசிரியர் பின்னர் நீங்களும் இவ்வாறு ஏதாவது எழுதி வாருங்கள் என்று சொல்லி வைத்தார். அடுத்தநாள் காலை ஒரு மாணவன் அதுவும் மலையகத்தைச் சார்ந்தவன் பின்வருமாறு எழுதிவந்து ஆசிரியரிடம் காட்டினான்.

கொய்தல்
கொழுந்தைக்
கவனமாகக் கொய்யக்
கற்றுத் தந்தவர்கள்
எங்கள் கல்வியை
முனையிலேயே
கொய்து விட்டார்கள்

“கொய்தல்” என்ற இக்கவிதையைப் படித்துப்பார்த்த ஆசிரியர் ஒரு கணம் திகைத்து விட்டார். அந்த மாணவனைக் பாராட்டியதோடு, ஏனைய மாணவர்களையும் இவ்வாறு எழுதி வரும் படி கூறினார். இங்கேயும் ஒரு கவிஞருள் உருவாக்கப் பட்டுள்ளான். அதாவது கவிஞருள் உருவாகின்றான்.

“செங் கல்” என்ற கவிதையையும் அது உருவாகிய சந்தர்ப்பத்தையும் கேட்டுக் கொண்ட தரம் 7 படிக்கும் மாணவன் ஒரு கவிதை எழுதினான். கவிதைக்கு எடுத்துக்கொண்ட விடயம் ஏனையவற்றிலிருந்து வேறுபட்டதாயும், அவ்விடயம் தனித்துவமானதாகவும் இருக்க வேண்டும் என விளங்கிக் கொண்டான். இந்நிலையில் அவன் எழுதிய கவிதை பின்வருமாறு.

தண்ணீர்
பரிப்பிரதேசக்தில்
திண்மமரகவும்
அறுவகுளங்களில்
நிரவமரகவும்
வரண்வெளியில்
வாய்வாகவும்
நீ மட்டுமே

உருவெடுப்பாய்
தண்ணீரே உன்
தனித்துவம்
வேறிறகற்குண்டு

ஆக, கவிஞர்கள் பிறக்கிறார்கள். அது ஒரு கவிக்குடும்பம், தந்தை, தந்தையின் தந்தை என பரம்பரையாக அது வருகின்றது. என்றெல்லாம் சிலாகித்துக்கொண்டிருக்காமல், புதிய கவிஞர்கள் உருவாக இச் சிந்தனை அவசியமென நம்புகிறேன். கவிஞர்கள் மட்டுமல்ல, ஏனைய துறைகளிலும் ஒவ்வொரு வருமானம் உருவாக்கப்படுகிறார்களே தவிர பிறப்பதில்லை என்றே கூற வேண்டும்.

நீங்களும் எழுதலாம் இதுழ் -16 (2010 மார்ச் - ஏப்ரல்)

எங்கே வீரன்

மனிதன் இங்கேதடா
 மண்டியிட்ட
 மனிதர்களில்
 குடு இங்கேதடா
 சுரணையற்ற
 மனிதர்களில்
 சொந்த மொழி இங்கேதடா
 சோற்றுக்கு விற்ற
 மனிதர்களில்
 தமிழன் இங்கேதடா
 தாழ்ச்சியற்ற மனிதர்களில்
 உள்ளையிங்கேதடா
 உருப்படாத
 மனிதர்களில்
 கட்சியிங்கேதடா
 கருத்திழந்த
 மனிதர்களில்
 வீரனிங்கேதடா
 வீழ்ச்சியற்ற
 மனிதர்களில்

ச.என்.துரைராஜா
 திருகோணமலை

தேடுகின்றேன்

இன்னமும் தேடுகின்றேன்.....
 நிச்பதமான இரவில்
 கடலலையின் ஒசை
 காலைத்தொடும் போது.....
 என்பெயர் சொல்லி
 நீ அழைப்பது
 எனக்குக் கேட்கிறது.....
 கடவில் அலை
 காலைத் தொட்டாலே
 துள்ளி ஒடுபவன் நீ.
 எப்படி சங்கமமானாய்
 கடலுடன்?

எங்கோ ஒர் மூலையில்.....
 நினைவுகளைத்
 தொலைத்துவிட்டு....
 உயிருடன் இருப்பாய்
 என்ற நம்பிக்கையில்
 உள்ளை
 இருப்பதும்
 இருக்கின்றேன்.

ஜே.முத்துக்குரு
 திருகோணமலை

எது கவிதை

(மு.பொன்னம்பலம் (மு.பொ)

தங்கள் இதழில் வெளிவரும் “கருத்தாடற்களம்” பற்றி சிறிது சொல்லலாம் என நினைக்கிறேன். முதலில் கவிஞர் பிறக்கிறான் - உருவாக்கப்படுகிறான் என்பவை பற்றிச் சொல்லிவிட்டு கவிதை பற்றி அலசலுக்கு வருகிறேன்.

இன்றைய விஞ்ஞான ஆய்வின்படி, மனிதன் தனது மூளையின் 5% த்தை மட்டுமே பாவிக் கிறான் என்றும் ஆழமான சிந்தனையாளர்கள், கணித மேதைகள், உயர்ந்த கலைஞர்கள் 10% த்தைப் பாவிக்கிறார்கள் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. 90% த்தையும் சேர்த்து பாவிக்கும் முழு மனிதர்கள் நமக்குள்ளே மறைந்திருக்கலாம். அல்லது வேற்றுக்கிரகங்களில் இருக்கலாம், அல்லது தேவையேற்படின் முழுமையாக மூளையைப் பாவிப்பவர்கள் தோற்றலாம் என்றும் அவர்கள் மூலம் மனித இனமே புதுப்பரிணாம மாற்றத்துக்குள்ளாகும் என்றும் ஆய்வாளர்கள் முடிவுக்கு வந்துள்ளனர். மேலும் யோகப்பயிற்சி, தியானம் என்பவை மூலம் பாவிக்கப்படாதுள்ள மேலதிகமான மூளையின் ஆற்றலை கூட்டிக் கொள்பவர்களும் உண்டென்றும், அவர்கள் கூறுகின்றனர். இதன் மூலம் தெரியவருவதென்னவெனில், எல்லாரிடமும் எல்லா ஆற்றலும் உள்ளோடு (Potential) இருக்கிறது என்பதே. அவற்றை தகுந்த பயிற்சி மூலம் சிலர் வெளிக்கொணர்கின்றனர். சிலர் அத்தகைய பயிற்சி பற்றிய அறியாமையால் ‘ஆற்றல் அற்றவராய்’ ஒதுக்கப்படுகின்றனர்.

அடுத்து கவிதை பற்றி சில சொல்லலாம் என நினைக்கிறேன். தங்கள் கவிதை இதழில் (இதழ்-16 இல்) பேராசிரியரின் வழிகாட்டலில் ‘செங்கல்’, ‘ஜனனல்’, ‘தண்ணீர்’, என்ற தலைப்புக்களில் தரப்பட்டிருப்பவை அதில் வியந்துரைக்கப் பட்டிருப்பது போல

கவிதைகளே அல்ல. ஆழமான கவிதை பற்றிய பரிச்சயம் அற்றவர்களுக்கு கவிதை போல் தோற்றுங்காட்டும், விடுக்கைதைகளே அவை. அதாவது கவிதைப் போலிகள். இவற்றின் விடுக்கைத்தத்தன்மையைக் காட்டுவதற்கு விடுக்கைத்தகுரிய கேள்வி கேட்பதன் மூலம் தெளிவுபடுத்தலாம். இதோ ‘செங்கல்’ கவிதையை இப்படி கேட்கலாம்.

கட்ட பின்பு பிறக்கும் கல் என்ன கல்?

இதற்குப் பதில் : ‘செங்கல்’

இவ்வாறே ஏனையவற்றையும் அவற்றுக்குரிய முறையில் ஒழுங்கமைத்துக் கேட்கலாம். இன்னும் ‘தண்ணீர்’ என்ற தலைப்புடைய கவிதையும் இதற்கப்பாற்பட்டதல்ல. இதையும் இவ்வாறே கேட்கலாம்.

“பனிப்பிரதேசத்தில்

தின்மாகவும்

ஆறுகுளங்களில்

திரவமாகவும்

வான்வெளியில்

வாயுவாகவும்

இருப்பது யார்?”

இதற்குப் பதில் ‘தண்ணீர்’ என்று சிறு பிள்ளையும் சொல்லும். ஆகவே இந்த வகையான ‘கவிதை’ எழுதும் முறையை இளங்கவிஞர்கள் மத்தியில் ஊக்குவித்தல் கூடாது. இலகுவாகக் கைவரக்கூடிய இந்த ‘முரண்நிலை’ விடுக்கைத்பாணி வசனங்களை கவிதையென நம்பி, சிக்கெனப் பிடித்துக் கொள்ளும் இவர்கள் ஒரு கட்டத்தில் ‘ஹாய்க்கு’ கவிதைகள் இவையெனச் சொல்லத் தலைப்படும் ஆபத்து உண்டு.

கவிதைகள் சிறிதாக இருக்கலாம். ஆனால் அவற்றைச் சொல்லும் முறையும் ஆழமும் தனியானது. இதோ பேசாது என்ற தலைப்புடைய கவிதையை உதாரணமாகத் தருகிறேன்.

பேசாது
 எந்தத் தூய கோயிலுள்ளும்
 தூசு நுழையும்
 ஆயினும் உள்ளெரியும் தீபம்
 பேசாது
 அதன் ஒளிரவில்
 உள் நுழையும் தூசே
 தாணாளிர்ந்து பேசும்

அதோ ‘மின்னல்’ என்று இன்னோர் கவிதை :
 ஜன்னல் இடுக்கிடையே
 மின்னல் தெறிக்கிறது
 பருக விழிவாயின்
 கதவு திறபடுமுன்
 நழுவும் அணில்வாலா?

கருத்தாடல் தொடரட்டும்

ஒரு முறை ‘காலம்’ சஞ்சிகையில் (2007-காலம்) ஜெயமோகன் கவிஞர் வில்வரத்தினத்தின் கவிதைகளையும் பாராட்டுகின்ற சாட்டில், ஈழத்துக் கவிஞர்களைச் சிறுமைப்படுத்தி தமிழ்நாட்டுக் கவிஞர்களைத் தூக்கிப் பிடித்த போது, நான் அவர்தூக்கிப் பிடித்த தமிழ்நாட்டுக் கவிஞர்களின் இத்தகைய விடுகதைப்பாணி வசனங்களைக் காட்டிய கட்டுரையைப் படிப்பது விஷயத்தை விளங்க உதவும்.

ஹாய்க்கு கவிதைகளும் நாலுவரிக் கவிதைகளே. ஆனால் அவை நாம் மேலே கூறிய விடுகதைப்பாணி போன்றவைக்கு மாறுான கவிதை வீச்சுக் கொண்டவை. அதைப்புரிந்து கொள்ள ஜென் பொத்தத்தை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நான் மேலே கூறியவற்றை சீராகப் புரிந்து கொள்வதற்கு எனது விசாரம் நூலிலுள்ள ‘கவிதையின் எதிர்காலம்’ பற்றிய உரையாடலைப் பார்க்கவும்.

நீங்களும் எழுதுவாம் இதுழ் -17 (2009- யூலை-ஒகஸ்ட்)

முருகையன் நினைவுக் குறிப்பு

மாபுக்கலிலை - புதுக்கலிலை

முக்கு வளிசூர் முருகையன் அவர்களா தினைவுக்குவது என்பது தமிழ் யெலிக்குதியின் ஒரு கொடுமூலமை நோக்குவது போன்றும் - இல்லாக மீண்டும் தமைவிருந்த கவிஞர் என்ற பெருமாறாக முருகையன், ஒரு மக்கள் கவிஞருங்கள் போன்றும் கவிஞரியியினாலோசபதி முருகையனைக் கவிஞருக்கும் கவிஞர் என்றும் புற்புறவிருப்பது முன் குறிப்பிட்டு ரோசிரியர் எக்ஸ்பிள்டிக் கூறினார்.

முருகையன் வழங்கிய ஒன்றொரு பட்டப்படில் உருத் தேவை வழநூல்களை ஆய் காணலாம்.

பேராசிரியர் சி.சிவசேகரன்

முருகையன் முடிபுதெய்யடலிலே நடவடிக்கைகளை பண்டத்தார். முபின் விரிகள் அவர்கள் கவித்துவத்திற்கு ஒரு தடையாக இருக்கவில்லை. மாறாக அனா அனாது கவியத்தில் ஜபுங்கடி நின்றா. பழுக்குவியும்தது அமது நோக்க இப்பாலைம் காரணமாக சாந்தநிர்க்கிற செலி, பழுக்குவிலை வழங்குவின்று காந்தியிற் குடிபேசுவதும் அக்கந்தநிர்க்கள் என்று என்றே அவற்றை எவ்வளவு பயன்படுத்த இயலும் என்னிடு. ஏரியாக அர்யாதவர்களாகலே விடுதலார்.

முருகையன் தானாக புதுக்கலிலைகள் வருகின்ற வளர்யும் புதுக்கலிலை என்ற வடிவத்தை, முற்றாகலே நோக்கத்தார். அம்பிபத்தில் கொக்கி, நீலாவனன் போன்றோருக்கும் அவருடன் கொடு இருந்து, எவ்வளும் திரியான புதுக்கலிலைகள் உள்ளன உறுப்பினாலேயில். அனா அனாதின் கவித்துவத்தை ஏற்கத்துப்பக்கவில்லை. என்றால் நாம்குப் பழுக்குவிப்படி சேர்வுள் வாழவாக்களிலேயே தோட்டிக்கும் எழுதிவிட்டார்.

இவ்வட்டது மாசேதுங் சௌ நலீா கவிஞருகள் சூப்பட்டாக கூறிய குத்துடல், முருகையானான் புதுக்கலிலை குத்துடல்களை வருப் போறும் தாங்கு பழுக்குப்படி சேர்வுள் வாழவாக்களிலேயே எப்பொறும் எழுதி வந்தார் என்பதை, அவர்கள் மூலம் முன்னுமை கூறுவிரது. முருகையன் யாப்பிலைக்கண வித்துவான் பேசுவதுதாத சொற்களை வைந்து புதுக்கியவையும் அல்ல. ரொந்துள்ள சிகித்தத்துவரால்கூட, மாறாக கவிதையும் அல்லாறு சேப்ப வந்துகூடுவாரின் குல்லுமிக்குப்பற்றுமூல டெப்பார்த் தாங்குவில்லை. அவ்வளவு கூறுவிரது அல்ல. முருகையன் மட்டுமல்லத் தமிழ் கலைத் தேரில் வேள்ளார் தோன்றிய காலம் போட்டு இறுக்கமான யாப்பு வித்துக்குடும் புதுக்குவித் தை பெரும் கவிஞருகள் இருந்தார்களான். அந்த யரிசையில் வந்த எவ்வாறு கவிதைப்பின் போருணையும் கொய்ச்சும்பையும் கீடு, இடமாக்கிருக்கானகாக யாப்பிலையும்பை விதிகளை பேச முயன்றிருந்தால், எனவிதான் முபுக்கவிஞரின் பற்றிய முறைப்பட்ட விதமான நூற்க்கால் புதுக்குவித்துப் பொருந்தாதது.

புதுக்கலிலை சிறுபாக அணுவனேவேஷ்யாயில் ஆலு முறை உத்துவை கொாது. புதுக்கலிலை பேச்க வொழியில் உந்தத்தை எவ்வளவு சிறுபாக உள்ளவையும்பற்று என்பது, அதன் ஒருசு அபத்தை முடிவுசெய்திருது. பற்றிப்படி புதுக்கலிலைக்குத்துப்பாலாக யோள்ளும்பையை கவித்துவதை எச்சிறிப்புப் பூதுக்கலிலைக்குத்துப்பேசை இயலத்துறவில், புதுக்கலிலை நாக்கர்களை என்றாக ஒன்றுவடிப்பது காரணங்கள் கொண்டான. மாறுக்கல்லூப்பின் சாந்தங்களுடன் பயிருமிக்கி பா வகைன் காந்தான் முறையான பரிசுபால் துறைத்து போய்க் கொண்டிருக்கியும்பையும், இன்று உருநடைப் புதுக்கிப்பத்தின் பெருவடுக்காயியில் என்றால் போக்குமொழி என்னாக்குறுப்பிருப்புவையும்பையும் முக்கியமானால்.

முருகையானாலையை கவிதைகள் பேச்க வெற்றை உள்ளவையிலே அதனாலும் முருகையானாலையை கவிதையும் என்றாகவே வாசகங்களே வெள்ளுகிறது. எவ்வளும் எவற்றின் மூலம் விருதி.

எனவே, அவற்றை மீண்டும் மீண்டும் வாசிப்பதன் மூலம் முறைகளைக்கலாம். இப்பண்பு அவரது தனிப்பாடல்களில் மிகுதியாக உள்ளது முருகையனை அறிவதன் மூலம் நமது கவிஞர்கள் மேம்படுவோ என்பது என்னைம். இறுதியாக முருகையனை பற்றி அறியாமல் ஈழத்துக் கவிதை பற்றி மட்டுமல்லத் தமிழ்க்கவிதை பற்றிக் கூடப் பேச முற்படுவது அபத்தம் எனுமளவிற்கு முருகையனுடைய பங்களிப்பு உள்ளது என்பது இச் சிறுகுறிப்பை முடித்து வைக்கப் போதுமானது.

நீங்களும் எழுதலாம் திறம் -12 (2009 மே - யூன்)

எஞ்சிச்சௌர் கடந்த காலத்தில் கச்பான் நினைவுகளை எண்ணி கண்ணிர் விடுவதை விட இனிவரும் காலத்தில் வரப்போகும் இனிமைக்காக இமைக்காமல் காத்திருக்கின்றோம் காலம் தான் எம் கண்ணிருக்கு பதில் கூறவேண்டும் காயங்கள் பலநாறு கண்ட போதும் அவை ஆற்றிடவில்லை இன்னும் ஆறாத வடுக்களின் ரணமாகக் குத்துகின்றன கண்களிர் கண்ணிர்த் துளிகளில்லை இரத்தச் சொட்டுக்கள் மட்டுமே எஞ்சிப் போய்.....	எத்தனையோ உயிர் குடித்தும் உன் தாகம் அடங்காமை நியாயமா? - க.வினாவியா -	கரும் எழுத கோரும் அப்பா உழுகிறார் நான் எழுதுகிறேன் அப்பாவின் கையிலிருப்பது ஏர் எனது கையிலிருப்பது எழுது கோல் அப்பா பண்படுத்துவதோ நிலத்தை நான் பண்படுத்துவதோ மனித குலத்தை எமது பரம்பரைத் தொழில் - இது தான் பண்படுத்துகிறோம் ஏரும் எழுதுகோலும் என் குடும்பத்தின் மட்டுமல்ல இந்த உலகத்தினதும் இரு கண்கள் ஆம் அப்பா உழுகிறார் நான் எழுதுகிறேன்	கண்ணிருத்து வெவ்வெப்பதீயான் எருவிச்
--	---	--	--

நீங்களும் எழுதலாம் வெளியீடு

40

கவிதையில் முரண்கோட்பாடு

பெரிய ஜங்கரன்

'அவளது கரத்தை
 எனது கரத்தில்
 சேர்த்துக் கொண்டு எண்ணினேன்
 உலகம்
 இந்தக் கரத்தைப் போல
 இதமாகவும் அழகாகவும்
 இருக்கவேண்டும்'

இந்தியிலிருந்து ராதிகாராணி மொழி பெயர்த்த கவிதை இது. உலகம் இதமாகவும் அழகாகவும் இருக்கவேண்டும். ஆனால் அவ்வாறு உலகம் இல்லை. இவ்வாறு இருவேறுபட்ட முரணை சித்தரித்து, ஒரு உத்தி கவிதையில் கையாளப்படுகிறது. தமிழ் இலக்கணம் இதனை முரண் அணி எனப் பேசும். இந்த முரண் அணி வார் த்தைகளால் விபரிக்கமுடியாத விளக்கங்களையெல்லாம் மிக எளிமையாக மனதில் பதிய வைத்துவிடும்" இதில் உள்ள விபரத்தங்கை, கேளி, பரிகாசம், பழிப்பு, தூஷணை முதலியவற்றுக்கும் மேலாக, ஓர் ஆழ் கருத்து தொனிப் பொருள் உணர்த்தப்படுவதாகும். அதில் சோகரசம், துணியில் சம்பந்தம் கொண்டதாகத்தான் அது பெரிதும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதில்தான் இந்த அணியின் நயம் சோபிக்கும்" என்பார் சி.கு.செல்லப்பா.

புதுக்கவிதைகளில் சொல் முரணைக் காட்டிலும் பொருள் முரணுக்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகிறது சிந்தனையின் மூலந்தான் இரு பொருள்களுக்கிடையேயுள்ள முரண்பாட்டை கண்டுபிடிக்க முடியும் புதுக்கவிதைக்கு சிந்தனைதான் அடிப்படை என்பதால் புதுக்கவிஞர்கள் இதையும் ஓர் உத்தியாக தம் கவிதைகளில் கையாளத் தொடங்கினர். முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்" என்பது ஒரு முரண் அணியாகும் இங்கு சொல்லுகின்ற பொருளில் முரண் இடம் பெற்றிருக்கின்றது. சாதாரணமாக கவிஞர்கள் மேலோட்டான முரண்களைத் தீவிரமாக வைத்தானிப்பார்கள் நல்ல கவிஞர்கள் ஆழந்த முரண்களை அனுபவிப்பார்கள்.

கவிதையும் கவிஞரும்

41

‘அல்லிக்குளம் அழகு
என்றென்றும் அழகு
தலையற்ற உடல் மிதந்த
நேற்றை முன் தினத்தை தவிர’

இது பிரேம் நஸ்ரின் கவிதை அல்லிக்குளம் அழகாக இருக்கிறது. ஆனால் என்ன விபாதம்? பூ மிதந்த அல்லிக்குளத்தில் தலையற்ற உடல் மிதக்கிறது. அழகாக இருக்கும் குளத்தை பாழாக்கியது தலையற்ற உடல். இவ்வாறு குளத்தின் அழகு மறைந்து அசிங்கமே நிறைந்துவிடுகிறது. அழகுக்கு இருப்பிடமாக இருக்கவேண்டிய குளம் அவலத்தில் இருப்பதாகக் காட்சியளிக்கிறது. ஆயிரம் கவிதைகள் எழுதி உலகத்தின் வன்முறையை உரைப்பதைவிட, இவ்வாறான ஒரு முரனை பயன்படுத்தி அதைவிட அதிகமாக உள்ளத்தில் உரைக்கச் செய்யலாம் என்பதற்கு, அக்கவிதை ஒன்றே அத்தாட்சி.

‘அங்கே வருகிறேன்’ என்று
அவர் சொன்ன இடத்தில்
காத்திருந்தார் இவர்....

வரவில்லை அவர்

‘இங்கே வருகிறேன்’ என்று
இவர் சொன்ன இடத்தில்

காத்திருந்தார் அவர்

வரவில்லை இவர்

‘எதிர்பாராமல் சந்திக்கலாம் என்று

காத்துக் கொண்டேயிருக்கிறார்கள்

அவரும் இவரும்

அவரவர் இடத்தில்’

இது சுகுமாரனின் கவிதை. இருவருக்கும் இடையிலான முரண்பாட்டை கேலியோடு சித்தரிக்கின்றது. இக்கவிதை அவர் - இவர், அங்கே - இங்கே என்பன பொருள் பொதிந்த முரண்கள் இருவரும் அவரவர் இடத்தில் காத்துக் கொண்டு நிற்கிறார்கள் எதிர்பாராமல் சந்திக்கலாம் என்று. மேம்போக்காக பார்த்தால் இது கேலியாகவும் ஆழந்து நோக்கின் ஆழமான சோகம் இதற்குள் உறைந்து கிடப்பதை உணரமுடியும்

‘நான் இரவின் ஆழத்தில் இருந்து பேசுகிறேன்
இருனின் ஆழத்தில் இருந்து
இரவின் ஆழத்தில் இருந்து பேசுகிறேன் நான்
நன்பா, நீ என் வீட்டுக்கு வருவதானால் ஒரு விளக்கைக் கொண்டு
வா மகிழ்ச்சியின் இடைவழியில் நிற்கும் கூட்டத்தை நான் பார்க்கும்
படியான ஒரு ஜன்னலையும்’

இது சுகுமாரன் மொழிபெயர்ப்பு. ∴பரூர்தின் கவிதை. இது இருண்டவெளி இரண்டிற்கும் இடையிலான முரண்நிலையை தத்துவச்சார்போடு விபரிக்கிறது. எந்தக் கருத்தையும் முரணுக்கு ஊடாகச் சொல்லுவதுதான் சிறப்பாக இருக்கும். கவிஞர் சொல்ல வந்த கருத்தை விட அதிகமான கருத்துநிலையை உருவாக்கக் கூடிய வல்லமை முரணுக்கு உண்டு.

நாம் வாழ்க்கையில் நாள்தோறும் எத்தனையோ முரண்நிலைகளை பார்க்கிறோம். இரவு - பகல், காலை - மாலை, வெள்ளை - கறுப்பு, மௌனம் -பேச்சு, கலக்கம் - தெளிவு, அழுகை - சிரிப்பு, ஏற்றும் - இறக்கம், உயர்ச்சி - வீழ்ச்சி என்று கோடிக்கணக்கான முரண்களைத் தினந்தோறும் நாம் காண்கின்றோம். ஆனால் அவையெல்லாம் உணரப்படுவதில்லை உரசவதில்லை கவிஞர் ஒருவன் கவிதையைத் தரும்போது தான் எம்மனதை அவை தொடுகின்றன. தொட்டு உலுப்புகின்றன.

‘காத்தவராயன்
ஒரு சனிக்கிழமை சாயங்காலம்
வீடு தேடி வந்து
நலம் விசாரித்து
கள் குடிக்கப் போகலாம்’ என
கனிவுடன் கூப்பிட்டான்
ஆரிய மாலா
சத்தம் போடுவாள்
போய்வா ராசா என்று
கழன்று கொண்டேன்’

என்பன போன்ற முரண்கள் விக்ரமாதித்யன் கவிதைகளில் அதிகம் காணலாம். அவருடைய அனுபவமும், ஆனாலை முதிர்வும் அவருடைய கவிதையின் சொத்துக்கள்.

‘கோயில்
தூரத்தில்
பிராந்திக் கடை
பக்கத்தில்
இவன்
பழக்கமில்லாதவன்
இவ்வாறு எத்தனையோ முரண்களை விக்ரமாதித்யன்
நகைச்சுவையோடு தந்திருக்கிறார்.
அவருடைய கவிதைகள் எனிமையாகவும் பொருள் ஆழம்
கொண்டதாகவும் அமைந்திருக்கும்.
‘ ஒரு தடவை நினைத்தேன்
தந்தைக்கும் தாய்க்கும்
கணவனுக்கும் சோதரருக்கும்
உரிமையாளவள் நாளென்று
பின்னர் நினைத்தேன் நான்
எனது காதலனுக்கென்று
வளர்ந்த பிறகு
நிச்சயமாய் அறிந்தேன்
என் வாசகருக்கு மட்டுமே
வேண்டுப்படுவதால்
இன்று எல்லாம் இழக்கப்பட்டுவிட்டது
யாருக்காகவும் முழுமையாக
நான் வேண்டப்படுவது சந்தேகம்”
இது அ.யேசுராசா மொழிபெயர்த்த கவிதை
இது வாழ்க்கையின் முரணை வடித்தெடுத்து இருத்தினச் சுருக்கமாகத் தந்திருக்கிறது.

ஜீவாலையின் வெப்பத்திற்குப் பயந்து
குகைக்குள் சிதறி மூடிய இருள்

போக்கிடமின்றிக் கற்கவுரில் மோதி
நெருப்பில் விழுந்து மடிந்தது

பரவசத்தில் களிந்டனம் டுரிந்தார் ரிஷி
துளியும் மிச்சமின்றி
அந்தகாரத்தை உண்டு மகிழ்” என்று ஆர்ப்பாத்தார்.
ஜீவாலை ரிஷியின் மீது கவிந்தது”

இது சுந்தர ராமசாமியின் கவிதை. ரிஷியின் ஆர்ப்பாப்பினையும் அலுலத்தையும் முரண்களாகச் சித்தரிக்கின்றது இக்கவிதை ஆழந்து நோக்கினால் பல அர்த்தங்கள் தரும்.

‘மழை பொய்த்த வானம்’

நிலம் போல வரண்டு கீடக்கிறது

மெல்லெனத் துளிர்க்கும் நட்சத்திரங்கள்
உட்ணம் மிகுந்து இலைகளாகக் கருகும்
கடலாய் ஆறாய் அருவியாய்
நானிலம் நிறைந்து பூரிக்கும்
இந் நாட்களில்
வானம் வெடித்துச் சுருள்வதற்குள்
மழை பெய்ய வேண்டும்
நிலத்திலிருந்து வானத்திற்கு”

இது அலறியின் கவிதை ‘ நிலத்தில் இருந்து வானத்திற்கு மழை பெய்யவேண்டும் என்று அன்ற கூறுவது முரணாக அமைந்து சிந்திக்க வைக்கிறது. முரணைக் கையாள்வதில் கவிதை சிறப்பும் செழுமையும், அழுத் தமும், ஆனாலையும் பெறுவதை மேற் கண்ட உதாரணங்களிலிருந்து நன்கு தெளியலாம். இதனை இன்றைய கவிஞர்கள் பலரும் தங்கள் தலை சிறந்த உத்திகளில் ஒன்றாக வைத் திருப்பது கவனிக்க தத்தக்கது. ஒரு கவிஞரின் ஆனாலையினையும் அறிவிப்புலத்தையும் அவன் கையாளும் முரணைக் கொண்டு அளந்துவிட முடியும்.

நீங்களும் எழுதலாம் இதும் - 07 (2008 மே - யூன்)

கவிதையின் பணி

ந.பாரத்திபன்,
ஆசிரிய மாணவ கல்வியியலாளர்,

இன்றைய கவிதைச் சூழல் மெளன வாசிப்புச் சூழல்.
மேடையிலே ராக தாளத்தோடு கவிதை பாடிய காலமல்ல.
வாசிகசாலையிலே மெளன வாசிப்பு மூலம் சுவைப்போன்
உள்ளத்தைத் தொடும் உணர்வு வழிக் கவிதை.
அப்பணியினை எந்தக் கவிதை செய்யுமாயினும், அது ஒரு
சிறந்த கவிதை எனலாம். இந்த சிந்தனை தெளிவு
கவிஞருக்கும் சுவைப்போனுக்கும் இருக்க வேண்டும்.

உள்ளத்தோடு தொடர்புபட்ட கவிதையே ஒரு மொழியினுடைய
உச்சப்பயன்பாடு எனலாம். இத்தகைய உச்சப்பயன்பாடு பெற்ற
கவிதை உணர்வை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

மரபுக் கவிதை, புதுக்கவிதை, நவீன கவிதை, வசன கவிதை,
உரைவீசுக், ஷஹரக்கூ கவிதை.... எனப் பலபெயர்கள் குட்டப்பட்டு
அழைக்கப்பட்டாலும் கவிதைக்குத் தேவை உணர்ச்சியே.
கவிதையின் உயிர் உணர்ச்சிதான். அந்த உணர்ச்சியைக் காட்டாத
அது எந்த வடிவத்தில் இருந்தாலும், என்ன பெயர் கொண்டு
அழைத்தாலும் அது கவிதை என்பது பொருத்தமில்லை. ஆக
வடிவமும் பெயரும் முக்கியமல்ல.

கவிதைப் பிதாமகன் பாரதி தனது எல்லாக் கவிதைகளும்
நவகவிதை என்றார். தனக்கு முன் இருந்த தமிழ்க் கவிதைகளில்
இருந்து தனது கவிதை வேறுபட்டு இருப்பதை

“சுவை புதிது, பொருள் புதிது,
வளம் புதிது
சொல் புதிது, சோதி மிக்க
நவகவிதை”

என்று தன் கவிதைகளைப் பற்றிப் பெருமையோடு பேசி கவிதைக்கு
புதிய வரைவிலக்கணம் படைத்தான் பாரதி.

எனவே உணர்ச்சி என்ற உயிரற்ற அந்த உடலத்தை வடிவத்தாலும்
பெயராலும் குழப்பும் வழக்கம் ஒழியட்டும்.

“வெண்ணெண்ய்யானது நெய்யாயுருகிடுங்
கண்ணிலாதவனைக் குருடனெனலாம்
அண்ணனானவன் தம்பிக்கு மூத்தவன்
எண்ணியாப்பி சைத்தாற் கவியாகுமே”
என்ற கோபமும் வேண்டாம். மாறாக

“வாழ்க் சீர்தனை மோனை
வாழ்க் காரிகை யெதுகை
ஆழ்க் வசனக் கவிதை
குழ்க் இலக்கண இருளே” என்ற சாபமும் வேண்டாம்.

இன்னும் “அண்ணலும் நோக்கினான்
அவனும் நோக்கினாள்
அப்பனும் நோக்கினான்
அடித்து நொருக்கினான்” போன்ற உப்பு சப்பற்ற உணர்ச்சியற்ற
புதுக்கவிதையும் வேண்டவே வேண்டாம்.

“இரவிலே வாங்கினோம் இன்னும் விடியலை” எனச் ‘சுதந்திரம்’
என்ற தலைப்பிலே சிந்தனையைத் தூண்டுகின்ற கவிதைகளை
எழுதுங்கள். ஆரம்பத்தில் குறிப்பிட்டது போல உள்ளத்தைத்
தொடும் உணர்வு வழிக்கவிதைகளை படையுங்கள். உள்ளத்தைக்
கொள்ளை கொள்ளாத சொற் சிலம்பங்களால் என்ன பயன்?
புதுக்கவிதை தாத்தா மு.மேத்தா என்பவர்

“இலக்கணச் செங்கோல்
யாப்பு சிம்மாசனம்
எதுகை பல்லக்கு
மோனைத் தேர்கள்
தனிமொழிச் சேனை
பண்டித பவனி”

இவை எதுவும் இல்லாத, கருத்துக்கள் தம்மைத் தாமே ஆளுக் கற்றுக் கொண்ட, புதிய மக்களாட்சி முறையே புதுக்கவிதை என்றும் புதுக்கவிதை எங்கள் தேசத்தின் பொதுக்கவிதையாகி விட்டது என்றும் கூறுகின்றார்.

கவிப் பேரரச வைரமுத்து கூட இலக்கண உறையிலிருந்து கழற்றப்பட்ட போர்வாள், தளைத்தடிய திருக்குறள், ஒப்பனையும் ஆடம்பரக் கற்பனையும் இல்லாதது, ஆபரணங்களை அவிழ்த்து பொட்டு வைத்துக் கொண்டு ஒதுக்கப்பட்ட உண்மைகள் செதுக்கப்பட்ட வார்த்தைகள் கொண்டு சொல்வது புதுக்கவிதை என்றும் கருக்கம். இறுக்கம், வார்த்தைகளில் நெருக்கம். அந்தங்களின் பெருக்கம் பழமொழிகளின் மறுவடிவம் என்றெல்லாம் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆயினும் மரபுக் கவிதைகளில் ஊறித்திளைத்த பேராசிரியர் க.கைலாசபதி “ஒலி நயத்துக்கு அமுத்தம் கொடுத்து தம் கவிதைப் படைப்பின் தரத்தைக் குறைத்துக் கொள்வோர் ஒரு புறமிருக்க ஒலி நயத்தின் அடிப்படை அம்சங்களைக் கூட விளங்கிக் கொள்ள முடியாத வசன கவிதைக் கூட்டம் ஒன்று மறுபறும் உள்ளது என்று குறிப்பிடுவதை கவிஞர்கள் மனங்கொள்ள வேண்டும்.

மகாகவி பாரதியின் கவிதைகளைப் போற்றும் க.கைலாசபதி போன்றோர் (இரு மகாகவிகள் தாக்கும் பாரதியும் என்பது கைலாசபதியின் நூல்) வசன கவிதைகளையும் அதையொட்டி வந்த புதுக்கவிதைகளையும் குறை கூறுவது சிந்திக்க வேண்டிய விடயம்.

பண்டிதர்கள் பலர் புதுக்கவிதை என்று புதுக்க விதை போடுகின்றார்கள் இன்று எனச் சாடியது மனங்கொள்ள வேண்டியதல்ல. அவர்கள் சிறுக்கதை இலக்கியத்தை சிறு கத்தை என்றும் இழிசனர் இலக்கியம் என்றும் சாடியதை நினைக்கும் போது, அவ்வளவாக அலட்சிக்கொள்ள தேவையில்லை. அவர்கள் மாற்றத்தை விரும்பாத மரபுவாதிகள்.

ஆனால் கைலாசபதி போன்றோரின் கண்டனம் கவனத்திற்குரியது. உண்மையில் இன்று பல புதுக்கவிதைகளைப் பார்க்கும் போது நான்கு வரி எழுதிவிட்டால் கவிதை என்றாகிவிடும். நாங்களும் கவிஞர்கள் என்று நாமம் குட்டிக்கொள்ளலாமென நினைத்துக் கவிதைப் பிரியர்களின் ஆசைக்கு நாமம் போட்டு விடுகிறார்கள், என்று தான் கூற வேண்டும்.

மகராஜ் என்பவர் ‘கவிஞருக்கு விலங்கிடலாமா என்று கேட்கலாம். கவிஞருடைய கற்பனா சக்திக்கும், வெற்றிக்கும் ஓரளவு சுதந்திரம் அவசியந்தான்.ஆனால் கவிதையானது சப்பாத்திக்கள்லி

படர்ந்தது போல சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்படாமல் திமிறிக் கொண்டு செல்லுமேயானால் வியர்த்தமாகிவிடுவது தின்னம்’ என 1939 ஆம் ஆண்டில் சூறாவளிப் பத்திரிகையில் குறிப்பிட்டுள்ளமையை இப்போது நாம் நினைத்துப்பார்க்க வேண்டியுள்ளது. புதிதாக கவிதை படைப்பவர்கள் கட்டாயம் சிந்திக்க வேண்டிய விடயம் இது.

புதிதாக கவிதை எழுத விரும்புகின்றவர்கள் சில விசயங்களை தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். மரபுக் கவிதைக்குரிய பண்புகளை விதிகளைத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். கவிதை எழுதவேண்டுமென்ற ஆர்வம் உள்ளவர்களுக்கு இ.தொன்றும் பெரிய விடயமல்ல. சொற்களைச் சேர்த்துவிட்டால் போதாது அவற்றின் அந்தம், தேவை என்பன கருதி அவற்றை பயன்படுத்த வேண்டும்.

கவிதையின் தர்க்கப் பாதை உணர்விலேயே செல்ல வேண்டும் அறிவு வழி, உணர்ச்சிவழி, என்று இரு வழிகள் உண்டு.

வசனத்தின் வழி அறிவு நிலையைச் சார்ந்தது. அறிவின் வரம்பை மீறி வசனம் போகுமானால் அந்த நிமிடமே அது கவிதையாகிவிடும் என்று கூறலாம். பாரதி “தீ” இனிது” என்று கூறுகிறார். இனிது என்ற சொல் ரூசியைச் சார்ந்தது.

“தீ சுடும்” என்றால் அது வசனம் “தீ இனிது” என்றால் அது கவிதை. இதற்கான காரணம் என்ன? ஏன் ஒரு சொல் வசனத்தைக் கவிதையாக்கியது? வார்த்தை வெறும் விஷயத்தை மட்டும் சொல்லாமல் உவமையைப் போல் உணர்விடம் பேசுமானால் கவிதை பிறந்துவிடும். தீ சுடும் என்னும் பொழுது சுடும் என்ற பதம் தீயின் குணத்தை அறிவுக்குத் தெரியப்படுத்துகிறது. தீ இனிது என்று சொல்லும் பொழுது அறிவு அதை மறுக்கும் தீயாவது இனிமையாவது என்று கலவரப்படும். ஆனால் உணர்ச்சி ஏற்றுக் கொள்ளும். தீ இல்லையானால் உணவு ஏது? இங்கு தீ இனிது என்பதை உணர்ச்சி ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஓய்க் கொள்கிறது. எனவே தான் பாரதி கூறியது போல சொல் புதிது, பொருள் புதிது, வளம் புதிது, சோதி மிகு நவகவிதை என்பதை வளரும் கவிஞர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். ஆக்க இலக்கிய வடிவங்களில் குறுகியது கவிதை. ஒரு நாவலில் (ரோல்ஸ்ரோய் - புத்துயிர்ப்பு) ஒரு சொல்லை அகற்றவும் உடன்பட மாட்டேன். ஏனெனில் அது ஏழு தடவைகள் திரும்பத் திரும்ப பார்த்து எழுதியது என்றாராம். இந்நிலையில் நீங்கள் எழுதும் கவிதையை உற்று நோக்கி தேவையற்றதை நீக்கி நல்ல கவிதையை “நீங்களும் எழுதலாம்” என்ற கவிதைச் சஞ்சிகையினாடு தாருங்கள். நன்றிக்குரியவர்களாக நாமிருப்போம்.

* * * * *

நீங்களும் எழுதலாம் முதலாவது ஆண்டுச் சிறப்பிதழ் - 2008

திருத்தம்

என் இதயத் தோட்டத்திலே
ரோஜாக்களை பயிரிட்டதற்கு பதிலாய்
கல்வியை பயிரிட்டிருந்தால்
உன்னை அறுவடைக்கு
அழைத்திருக்க தேவையுமில்லை
நீ அரிவானுடன் வந்திருக்க தேவையுமில்லை
அறியாத வயதில் பிழையாக எழுதியதை
அறிந்த வயதில்
சரியாக எழுதுகிறேன்.

வே.சசிகலா - வரோதயநகர்

நீங்களும் எழுதலாம் வெளியீடு 50

மலையக்க் கவிதைகள் ஓர் அவசரக் குறிப்பு

- அந்தனி ஜீவா -

நாங்கள் எப்போதும் ஒதுக்கப்படுகிறோம்! ஒடுக்கப்படுகிறோம்! மலையகம், மலையகமக்கள், மலையக இலக்கியம் என்ற அடையாளத்தை நிருபிப்பதற்காக, கடந்த அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாக போராடி வருகிறோம். இதற்காக எமது முன்னோடிகளாக மலையக மக்கள் கவிமணி சி.வி.வேலுப்பிள்ளை கல்வியியலாளர் இரா.சிவலிங்கம், நாவலர் ஏ.இளஞ்செழியன் போன்றவர்கள் “மலையகம்” என்ற அடையாளத்தை எடுத்துச் சென்றவர்களாவர். மலையகம், மலையக மக்கள், மலையக இலக்கியம் என்பதை அயல் நாடெங்கும் அடையாளப்படுத்தியவர்கள் மலையக எழுத்தாளர்களே என்பது, யதார்த்த பூர்வமான உண்மையாகும். ஆனால் அதேவேளை பேராசிரியர்களான க.கைலாசபதி, கா.சிவத்தம்பி போன்றவர்கள் இதனை அங்கீரித்து குரல் எழுப்பியுள்ளனர். இதே போன்றே தமிழகத்தில் தமிழறிஞர் பெ.ச.மணி, சுபமங்களா, கோமல் சுவாமிநாதன் “தாமரை” மகேந்திரன் பேராசிரியர் வீ. அரசு, எழுத்தாளர்களான பொன்னீலன், பா. ஜெயப்பிரகாசம் போன்றவர்கள் மலையக இலக்கியத்திற்கு ஆதரவு நல்கியவர்கள். “20ம் நூற்றாண்டில் சமூத்து தமிழ்க் கவிதைகள்” என்ற நூலில் மலையக கவிஞர்கள் ஒதுக்கப்பட்டமை பற்றி ‘கொழுந்து’ ‘ஞானம்’ சஞ்சிகைகளில் எழுதியபொழுது நூலைத் தொகுத்த தொகுப்பாசிரியரின் அறியாமையை பலரும் தெரிந்து கொண்டார்கள். இது போன்ற தவறு ‘காவ்யா’ வெளியீடாக வந்திருக்கும் “சமூத்தின் புதிய தமிழ் கவிதைகள் என்ற தொகுப்பில் நிகழ்ந்துள்ளது. சமூத்து மலையக கவிஞர்களின் ஒரு கவிதை கூட இடம் பெறவில்லை. இதனை தமிழவன் தொகுத்துள்ளார்.

இந்தத் தொகுதியை படித்த பொழுது எனக்கு பிரக்ஷன் கவிதைதான் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. ‘இளம் அலக்சாந்தர் இந்தியாவைக் கைப்பற்றியது அவன் மட்டும் தனியாகவா?’ சீசர் கோள்ஸ்களைத் தோற்கழித்தான் அவன் சேனையில் ஒரு சமையற்காரன் கூட, இருக்கவில்லையா? சமூத்து

கவிதையும் கவிஞரும் 51

தலிலிலக்கியக்தியின் பெறுமைக்கும், கவிதை வளர்ச்சியும் ஒரு மாண்புக காலிழுன் கூடு பங்களிடப்பட்டு வேயப்படின்னையா?

ஆனால் முழுவது ஜிந்தக் கவிதைத் தொகுத்ததற்கு காரணம் காலமெல்லாம் இலக்கிய வியாபாரம் நான் தமிழகத்தில் அடைத்து தலிலிலக்கியத்தின் மீது உள்ள அங்கஞானம் விட விலம் போய்ந்தார்களிடமிருந்து எவ்வளவு பொறுத்துமிகொ அதைப் பொறுத்து தான். இதனை நம்யவர்களும் நன்று பரிந்து வையந்துள்ளார்கள்.

ஆனால் முழுகூத்தில் உள்ள சிலர் எரிக்கி விட்டுக்கொண்டு விடுவார் எனப் பார்க்கிறார்கள். இந்த உள்ளையை விலம் போய்ந்தவர்களும் நானு புரிந்து வைத்துள்ளார்கள்.

* * * * *

நிதிருப்பும் பற்றிய ஈசிர்விகங்களை உங்களிடமிருந்து எத்தபார்க்கிறோம். மீதக் கருக்காக எழுதி அனுப்பும்.

* * * * *

நீங்களும் கருதுவர்ம் முதலாவது ஆண்டுச் சிறப்பிதழ் - 2006

பெட்டை

சாதியாகும் ஸூவினிப் பாதிப்பதும் நெஞ்சுக் காலிழுனும் வெந்தி வேட்டை!

சொலியாகும் கும்பம் நீரிலிப்பதும் உள்ளவும் போகியாகும் குறைவன் வேட்டை!

நேசிப்பதும் வெண்ணை பூப்பதும் அங்கை யாரியாகும் குணங்கள் வேட்டை!

பூசிப்பதும் இறைவை நீசிப்பதும் அந்தன பாசிப்பதும் முதியோன் வேட்டை!

பூரிப்பும் கழுத்தை நேசிப்பதும் உணர்களும் வாசிப்பதும் கண்ணான் வேட்டை!

கிழிப்பும் குங்பம் சந்திப்பதும் வாங்கல நிதிலிப்பதும் மாரியான் வேட்டை!

விஷ்வமித்திரன்

ஒரு கறு வியாசனம்

மாதுமையின் “நீங்கைச் சிலம்பு”

(கவிதைத் தொகுப்பு)

போயழங்கரன்

“திருக்கிழுங்கும்
என் பூர்தாம்
நூல்மிக் கேள்வார்கள்
நின்று வாசித்தார்கள்”

.....
எங்கிருந்திற்கு ராதுப்பறந்து
ஏந்த, பறாவை
எங்கப் போட்டு பறந்து
பறாவையைத் தார்த்தி வந்து
நாயாள்ளு
பந்தகத்தை கொள்விச் சொன்னது”

தமிழ் இலக்கியாகம் மூலில் இடம்பெற்றுள்ள மாதுமையின் இக்களிமைத் தொங்கலூம் மூறியிருக்கும் கலெந்து விளாவுக் கற்றிடா ஏ எங்கிலூம் கொள்கிறது. பத்தசம் ஈசிக்கார இவளைதும், பின்னர் மூலமீர் கோலெப்பிலில்லத்தும் இக் கள்கது கேத்தானபிடிந்து விடுவிடுதலும் இங்கு பத்தகம் என்று பாரும். காரது வாட்கங்க அழக்கப்பிலில்லத்தும், அகளத்தைப் படித்துப்படிவைத்தும் இப்படியும் குரிக்கிறது. இங்கு பறாவை நாய் வெய்து முறியிடுவின் இக்களிமைத் தீட்டுப்பெற்று சிலம்பு” இவரது முதலாவது கவிதைத் தொல்லியிடும் இவரது சிறுக்கைத் தொகுதி ஒன்றும் ஏற்காலேயே கொல்விடுவினாகு. 35 கவிதைகள் அங்கியானான் இக்களிமை, மேற்கூட “உயிர்வை” பத்தக கொள்கிற கால வந்தானாகு.

பூப்பெபாந்த சுத்தம் பூப்பு என் கலிழுங்களில் முடிவியான ஒருவர் மாதுமை. இல்லை அதிகானான கவிதைகள் எழுதாவிட்டாலும் வழியிய கலிதைகள் அனுஸ்துபி வாற்றியுமானால், மஞ்சியானால், முயிப்பினால் கவிதை, மோழ்க்கு ஒரு பழிய பங்களிப்பை கொள்கிற, வழிபாய்.

கவிதையும் கவிஞர்களும் — 55

இவரது கவிதைகள் பெண்ணின் அவலம் சுதந்திரம், காமம், தனிமை ஆணின் அடக்குமுறை, காமப்பசி ஆகியவற்றைப் பெரும்பாலும் பாடுபொருட்களாகக் கொண்டுள்ளன. தாய்நாட்டு யதார்த்தத்தை ஒரிரு கவிதைகள் பிரதிபலிக்கின்றன.

“அம்மாக்கள் மட்டும்
உற்றுமையாய் இருந்தனர்
உலகத் துயரங்களைச் சுமக்க”

என்று முடிகிறது “இப்படிக்கு அம்மா” என்ற கவிதை. ஸழத்திலும் போர் நடக்கும் ஏனைய நாடுகளிலும் தாய்மார்கள் படும் சோகத்தையும் தாகத்தையும் இக்கவிதை வரிக்குவரி படம்பிடிக்கிறது.

“கற்பழிப்புகளின்

எண்ணிக்கைக்குள் வராமல்
கற்பழிக்க
கணவன்னாற் அனுமதிப்பத்திரம்
உனக்கு மட்டும்
தந்தது யார்”

நேரடியாகவே கணவன் மாரைச் சாடுகிறது
“உன்னுள் இருந்த
மது போதை ஒருபுறம்
காமப்பசி மறுபுறம்
இரண்டின் வெளிப்பாட்டினில்
நீ புனரும் மிருகமானாய்”

என்ற கவிதை வரிகள் காமவெறியர்களுக்கு பெண் பலிக்கடா ஆக்கப்படுவதை அவமதிக்கிறது. இவ்வாறு மாலதிமைத்ரி, குட்டிரேவதி, சல்மா, சுகிரிதராணி போன்ற தமிழகப்பெண் கவிஞர்களோடு ஓப்பிடக்கூடிய ஆற்றலும் கவித்துவமும் மாதுமைக்கு உண்டு என்பதில் ஜூயமில்லை. ஆனாலும் பெண்களது காமத்தைப் பேசுவதும், ஆண்களது அத்து மீறலை அடக்குவதும் தான் பெண்கவிஞர்களது வேலையோ என்ற மனச்சங்கடத்தையும் மறைக்க முடியவில்லை.

தமிழக கவிஞர்களைவிட ஸழத்துக் கவிஞர்களுக்குப் பாடுபொருள் அறிகம். ஸழத்து வாசகள்களுக்கு தமிழகக் கவிஞர்களது கவிதைகளின் போதாமை அல்லது அதிருப்தி ஏற்படுவதற்குக் காரணம் இதுதான். இதைப்புரிந்து கொண்டு ஸழத்துக் கவிஞர்களும் புலம் பெயர் கவிஞர்களும் செயற்பட வேண்டும். தமிழகத்துப் பெண் கவிஞர்கள் போலல்லாது ஸழத்துப்பெண் கவிஞர்கள் தம்பர்வையை அகலவிரித்து பாடுபொருள் பரப்பை இன்னும் பலப்படுத்த வேண்டும். மாதுமை செய்ய வேண்டியதும் அதுதான்.

***** ***** *****

பதிப்பகம்: “உயிரமை” இந்திய விலை -40/-

நீங்களும் எழுதலாம் இதழ் -10 (2009-ஜூன்வரி - பெப்ரவரி)

இருந்துச் சீதா சூரை

ஓவ்வொரு நாளும்
கேள்விப்படுகிறேன்
நண்பர்கள் உறவினர்களின்
மரணங்களை!

எனக்குத் தெரியும்
“என்தோழர்களே!”
நீங்கள் கொல்லப்பட்டது
என் நண்பனாக, உறவினாக
இருந்ததற்காவல்ல என்று

எனக்குத் தெரியும்
“என் நண்பர்களே!”
நீங்கள் கொல்லப்பட்டதன்
காரணம் ஒன்று
ஒன்று மட்டுமே! என்று

நான் வெட்கப்படுகிறேன்
“என் நண்பர்களே”
உங்கள் மரணம் மீதான
பழிவாங்குதல்களை
நங்கள் மெளனமாக்கப்பட்டதன்
அந்தியை எதிர்தலை
செய்யாமல் இருந்ததற்காக

நான் வெட்கப்படுகிறேன்
“என் நண்பர்களே”

உங்கள் சவங்களை எழுப்பி
பொய்ச்சாட்சியம் கூறிய போது
மெளனமாக இருந்ததற்காக

என்னிடமும் இருக்கிறது
இருந்தல் மீதான ஆஸையும்
மரணம் பற்றிய பயரும்,
எனக்குத் தெரியும்
என் இருந்தலை நான்
தீர்மானிப்பதில்லை என்று

இப்போது
என்னால் முடிந்ததெல்லாம்
நீங்கள் இறந்துவிட்டங்கள்
என்பதை பதிவு செய்ய மட்டுமே!

எஸ்.சுத்யதேவன்

இதழ் 17 வரை கவிவளம் சேர்த்தோர்

இல	பெயர்	இடம்
01	நந்தினி சேவியர்	திருக்கொண்மலை
02	தமிழ் தில்லைமுசிலன்	திருக்கொண்மலை
03	எஸ் சுந்தரேந்தன்	திருக்கொண்மலை
04	பா.கபிளன்	திருக்கொண்மலை
05	கோவை அன்னபார்	கோழும்பு
06	எம்.என். முழுமல் சுப்ரதி	கிண்ணரியா
07	ந.நவநூரீசினி	கேகாலை
08	கோ. செந்துரார்ஜன்	திருக்கொண்மலை
09	திருமதி. வி.அருளானந்தி	அங்கூரியிரும், திருக்கொண்மலை
10	வி.குண்பாலா	திருக்கொண்மலை
11	செ.ஞானாசா	அங்கூரியிரும், திருக்கொண்மலை
12	தூமனரத்தீவான்	திருக்கொண்மலை
13	கோ.நா.வத்சினி	வரிசாதபுரக், திருக்கொண்மலை
14	வே.சசிகலா	வரிசாதபுரக், திருக்கொண்மலை
15	க.போகானந்தன்	திருக்கொண்மலை
16	ப.விலஸ்ரதி	திருக்கொண்மலை
17	எஸ் கமலகாந்தன்	திருக்கொண்மலை
18	வீரா.வீரசுமார்	யாழ்ப்பாணம்
19	க.கிருஷ்ணவீரனி	நிலாகௌரி, திருக்கொண்மலை
20	எம்.எச்.அங்கம். ரூபி	பேராவுஸ்

21	சம்பா.எம்.வத்சநாபன்	திருக்கொண்மலை
22	ஷேல்ஸ்பிதாசன்	திருக்கொண்மலை
23	க.அங்கமுகன்	திருக்கொண்மலை
24	ப.மலோஞ்சனி	அலங்டோப்பம், திருக்கொண்மலை
25	விஷ்ணுபித்திராண்	திருக்கொண்மலை
26	எம்.ரி.எம்.பூநுரீஸ்	காத்தான்குடி
27	சி.ரி.வந்தி	அல்வாப்
28	சி.என்துங்கராஜா	திருக்கொண்மலை
29	கே.மதி.வத்சி	திருக்கொண்மலை
30	அருந்தி.கா விஜயபீங்கம்	திருக்கொண்மலை
31	வி.கெளரிசங்கன்	திருக்கொண்மலை
32	வே.க்ருபாந்தன்	திருக்கொண்மலை
33	ம.கோபார்சுனம்	திருக்கொண்மலை
34	வை.கமலநாதன்	நித்தியப்பி, திருக்கொண்மலை
35	ம.உ.தயகுமார்	திருக்கொண்மலை
36	வி.தமிழரி	திருக்கொண்மலை
37	பிரம்மியா கிருநாதன்	மட்க்கல்பு
38	தங்கந்தி பரமநாதன்	திருக்கொண்மலை
39	க.விலுநியா	வரிசாதபுரக், திருக்கொண்மலை
40	க.ஶோகநாதன்	அங்கூரப்பற்று
41	இ.விஜோதினி	வந்தியா கல்கல்லூரி

42	திக்கமல் த்ரமு	மட்க்கள்ப்பு
43	கன்னிபுத்து வெஸ்பதியான்	எருவில் மட்க்கள்ப்பு
44	தசுந்தலா	அழுங்கேனி
45	குசை எட்டே	அந்தபுறிப்பும், திருக்கோணமலை
46	சந்தி சதாசிவம்	மிருங்கில்
47	கலை விஸ்வநாதன்	கொழும்பு
48	திருமதி.ச.இராமநாதன்	அந்தபுறிப்பும், திருக்கோணமலை
49	ஆர்.கே.புத்திராஜ்	இங்குவாணை
50	வேலிஜேஞ்சிரன்	அழுங்கேனி
51	திருமதி. ஜே. ஜெய்னா	திருக்கோணமலை
52	கழிவுநடவேங்	வெநியா
53	இ.பெருங்கலைன்	கஞ்சாநிகிருஷ்ண
54	ச.தாந்தினி	வெநியா கல் கல்லூரி
55	வி.புரவேந்தன்	திருக்கோணமலை
56	தி.காபந்தி	வெநியா கல் கல்லூரி 2008
57	செ.கத்ராஸன்	போதனைப் பல்கலைக்கழகம்
58	இ.நு. ஏக்ஸ்	சின்னியா
59	இ.மு.மு.ப்	வெங்கையனங், சின்னியா
60	திருமதி.ச.கோகிலானி	திருக்கோணமலை
61	இ.ஜே.ஆபாலி	மங்களார்
62	ஜே.பா. தமிழனி	திருக்கோணமலை

63	சன்முகம் சிவகுமார்	கொட்டகலை
64	ஜே.பிரோஸ்கான்	சின்னியா
65	கே.எஸ்கலைசூப்பாத்தி	பெரியபோதீவு
66	எஸ் குபிளி	வெநியா.கல் கல்லூரி
67	கே.ஆர்.திருந்துவராஜா	அங்காப் (யாழ்)
68	எஸ்வெந்தன்	மட்க்கள்ப்பு
69	அலெக்ஸ் பாந்தாமன்	பதங்குழியிருப்பு (வங்கி)
70	ஏ.நஸப்பனாவும்	சின்னியா
71	ஜே.ஜே.பாதிரிஸ்ரோ	வெநியா.கல் கல்லூரி
72	ச.மணிகேங்கன்	மட்க்கள்ப்பு
73	ம.விவுன்னுசுமார்	திருக்கோணமலை
74	கௌரி மோகன நாசினி	அழுங்கேனி, சிழக்கு
75	செ.கணேசன்	அங்காப் (யாழ்)
76	க.சின்னராஜன்	அங்காப் வடக்கு (யாழ்)
77	இ.இராஜேந்திரன்கணன்	நீரி (யாழ்)
78	வி.ஜே.நாந்தன்	திருக்கோணமலை
79	சி.பிரோசினி	திருக்கோணமலை
80	வி.ப்ரீஞாந்	திருக்கோணமலை
81	ஞான போகேஸ்கூரன்	திருக்கோணமலை
82	சோ.பத்மநாதன் (மொ.பெயர்ப்பு)	யாழ்ப்பாளைம்
83	எஸ்வூர்.தன்னாலசிங்கம் (இதழாசிரியர்)	திருக்கோணமலை.

84	சபா ஜேயராசா	
85	அடைகளிதாசன்	ஆஸங்கீஸனி
86	இ.எல். விமலராஜி	வந்துகல்கல்.2008
87	சி.மார்க்காண்டு	துவபனா (பாஞ்சித்துறை)
88	ந. விஜயகிரிக்ஷம்	திருக்கொண்மலை
89	சிபான் மோஹம் அழங்	திருக்கொண்மலை
90	புச்சிலாவை கணபதி	புச்சிலாவை
91	கு.யநுன்	திருக்கொண்மலை
92	பெரிய ஜூங்கரன்	
93	மேரி ஜேன்சி பிரான்சிஸ்	வெநியா
94	மன்னார் அபுதன்	
95	அங்குபா நூர்தீன்	திருக்கொண்மலை
96	ஏ.அர்தாகன்	கந்தளாய்
97	சி.குமாரவிங்கம்	கொழும்பு
98	பாரா. ரமேஷ்	பிளை
99	இதயாண்துறை	அலஸ்தோப்டம், திருக்கொண்மலை
100	வாகனு வாணன்	மட்க்கல்பு
101	நா.விஸ்வா	கொம்பாந்துறை (மட்க்கல்பு)
102	ஷஷ்ணா மகாதேவன்	அஷஷ்ணி ஜேயியா
103	எம்.பிதுங்கர்	காந்தான்குடி
104	கண கிருஷ்ணராஜன்	வத்ரி

105	ந.வினோதுரன்	மிருசனில்
106	வோ.ஜேயப்பிரதா	வள்ளுக்கொண்மலை
107	த.ஜீவராஜ்	திருக்கொண்மலை
108	சீனாஉ துயதுமார்	சம்பாகு (வல்லெப்பித்துறை)
109	கத்ராவிசா	வந்தியா கக.2008
110	சி.ரஷ்மிந்திரன்	வத்ரி
111	தீக்செல்வன்	
112	த.ஜேயசீலன்	நஷ்டுர்
113	சே. ஜேயபியான்	அங்கனப்பந்துண (நுஷ்ரலியா)
114	மராஜ்சுமார்	வந்தியா க.க. 2008
115	டி.கதுவிலி	சௌங்கலி , மட்க்கல்பு
116	நிம்ணா முஹம்பத்	வெளிகம்
117	எச்.பெ.பிரிஸ்னா	திபத்துவாவ
118	துவகரன்	அல்லாப்
119	துபிழிந்தன்	மன்னார்
120	ர.பிழேம்கருஷி	தென்னிந்தியா
121	கலைமகன்	மட்க்கல்பு
122	ஏழாலைவாணி	
123	க.குத்ராசன்	பாஞ்சித்துறை
124	கலின்மகன்	மட்க்கல்பு
125	வண்ணா டபாஷா	கொழும்பு

126	ஆண்டன்	தும்பனை
127	சி.சிவசெகரம்	
128	ஜேனிதா மோகன்	மட்க்களப்பு
129	உ.நிதார்	மாவண்ணல்
130	ஏ.அழ்வான்	வந்தியா கக.(2009)
131	ச.ஜேயபாலன்	நெடுஞ்செழு
132	திருமதி.ஸ்பாமிஸா அநி	கிள்ளியா
133	ஜின்னா விடித்தின்	
134	வேஷ்ணந்தன்	புலோலி
135	புலிச்சந்தி	பெரியநீலாவனனா
136	எஸ்டுபானந்தன்	மண்டி
137	உ.பாதுநாராஜாட்டன்	திருச்சொண்மலை
138	கணானா முனான்	ஸுதார்
139	வி.முசிலன்	நெடுஞ்செழு
140	எம்ஸ்பாஹுரா	பதுனை
141	மேரிஜேன்சி பிரான்சிஸ்	வந்தியா
142	மன்னார் அபுதன்	
143	ஞோயாழினி	திருச்சொண்மலை
144	ரி.புதிதா	நாவைப்பிப்தி
145	அர்பாலசிருத்தன்	மாதுனை
146	க.கவரணராஜா	வடக்கல்லூரி (விவுநூற்யாளர்)

147	ஏ.ஸ்கிலிஸ்யாலெக்னவ	சம்மாநத்துறை
148	நீலாபாலன்	கெபிட
149	எஸ்முத்துமிரான்	மட்க்களப்பு
150	மன்றி தேவிகன்	
151	உ.தயாமிரி	பாலைபுற்று
152	தி.விவந்திசிவி	தும்பனை
153	மு.ஆசுமன்	வல்லை
154	சி.விமலகாந்தன்	திருச்சொண்மலை
155	அநிபோபி	அந்தாப்
156	திசங்காந்தன்	திருச்சொண்மலை
157	கலீனி முறைமத்	பேருநூல்
158	நல்லை அமித்தன்	
159	கோற்றை பி.கிருஷ்ணநாந்தன்	
160	குருதீன்	யாழ்ப்பாணம்
161	உ.ப்புர் வீரசௌக்கன்.	
162	கணக்காரீர்சின்கம்	வத்சி
163	மரியநான் ஜெயநந்தி	திருச்சொண்மலை
164	கோபிரமணன்	நிலநெநி
165	கைசாராந்தன்	
166	ஆனாருந்தாமனு	மட்க்களப்பு
167	மலேசியா குண்நாதன்	மலேசியா

168	நாச்சிக்குடா சுகி	
169	மட்டுவில் ஞானக்குழாயன்	
170	செ.மகேஷ்	நெடுஞ்சீவு
171	என்றாழி	கபாலேவ
172	நீ.பி.அருளானந்தம்	கோழும்பு
173	ஏற்றாவுர் அணங்கார்	
174	பொன் சுகந்தன்	நெங்கியடி
175	சண்முகம் விவகுமார்	கொட்டலை
176	எம்.எம்.அங்கி அங்கர்	கிண்ணப்பா
177	கலைப்பேர்	புதூர்
178	என்செந்திராகேஷன்	ரங்கதாட்டை
179	ஏ.இ.காபால்	தாங்காநார்
180	அந்திலா	திருக்கோணமலை (அக்கறைப்பற்று)
181	கே.எஸ்சந்திரசேகர்	வந்தனா
182	சோ. சிவகலை	கிளிமூச்சி
183	ராஜேந்திரன்	வந்தியா
184	அ.அநோர்	திருக்கோணமலை
185	பிராண்ட் நிம்பி	
186	எஸ்கே.விலைன்	திருக்கோணமலை
187	ரி.மேகராஜ்	மட்கண்பு

பயில்களாம்

188	ம.கம்பி	வெ/ஒவைப்பிரகாச மகளி கல்லூரி 2008
189	மம்புரதன்	தி/இந்துக்கல்லூரி
190	எஸ்சுந்தன்	தி/சென்ஜோகப் கல்லூரி
191	போ.கேநுந்தா	தி/செல்வநாயகபுரம் இம.வி
192	பூசபரியா	தி/அங்கும்ரா முமனி
193	கணேசுபுராந்தி வினு	மட்/ வின்சன் தேசிய பாடசாலை
194	ஜே யதுகுலன்	தி/இந்துக்கல்லூரி
195	ச.கலை	தி/செல்வநாயகபுரம் இம.வி
196	நடயாழினி	யா/கொடியாமல் திருநாவுக்கரசு மலி
197	எஸ்க்ரீதா	தி/உ.வர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி
198	அஞ்சாப்புட்	கல்முனை கார்டீஸ் பாத்திமா கல்லூரி
199	ர.குருயன் ஜெயரஸ்	கல்முனை கார்டீஸ் பாத்திமா கல்லூரி
200	தி.பந்தரன்	தி/உ.வர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி
201	எஸ்மத்திவதனி	தி/செல்வநாயகபுரம் இம.வி
202	ந.சுகிமார்	நவ/அக்கறப்பத்தன த.ம.வி
203	என்.கா.மிலன்	யா/நெல்லீயடி மயலி
204	குகார்த்தீபன்	வந்தியா விழுப்பானந்தாக் கல்லூரி
205	ஏ.ந.குருவா	கல்முனை கார்டீஸ் பாத்திமா
206	ஜே.ஏறன்யா	தி/உ.வர்மலை விவேகானந்தா கல்லூரி

வந்முக்

எழுத முடியவில்லை
வெளி உலகு
திறந்திருக்கும் யன்னல்
குழவும் நெருக்கும்
ஆழ் துயரம்
முடிவுற முடிவுற
பிறிதொன்றென
முகிழும் சோகம்

நீரில் அமிழா
தக்கையென
மேலெழும் வன்மம்
எல்லை
தேடும்
சலியா மனத்துணிபு
இதைத் தவிர
வேறேற்றை எழுத
வேறேற்றைத்தான் எழுத

நந்தினி சேவியர்

காத்திர் புஸ்ரா

இந்தக்கூட்டின் இயக்கம்
உயிர்ப்பின் உயிர்ப்பு
உயிர்ப்புக்கு முதல் ஒரு
மெய்ப்பாடு புலப்படாது
புலப்படும்
நெய்யுருக்கும் நெருப்பு
நீர்த்துளியில் சுடர்விடும்
கார்முகில்கள் அனல் வீசி
பயிர் வளர்க்கும்
மன் ஊற்றுச் சொரிய
புதைபொருள் வெளிவரும்
கண் இமைக்குள்
பொழுது புலரும்

எண்ணப்பொறி
முற்கால் இருப்பை
தன் வரிக்குள் அடக்கும்
நீயும் நானும்
முகம்மாறி நடப்போம்
அுண்மகவு ஈன்
சிலுவை சுமப்பாள் பெண்

தம்பி தில்லைமுகிலன்

ஶவகை வாழவிழு

நீ! நீயாக இருக்க
விரும்புகிறாயா?
அவனையும் அவனாக
இருக்கவிடு

நேற்றுவரை
நேசத்திற்கு உரியவன்
இன்று முதல் மோசமா?
இதுவும் உலக நியதி

நாளை மீண்டும்
அவன் நண்பனாகலாம்
குற்றம் பார்ப்பின்
குற்றம் எங்கே?

இன்னா செய்தார்க்கு
இனியவை செய்ய
சொன்ன வள்ளுவரை
இந்நாளில் நினை

பூவும் பொட்டும்
புன்னகையும்
அவளுக்கும் அவசியம்
எனவே
அவனை வாழவிடு!
- தமிழ் வாசன் -

செ.நூனாசா

உயிர்ஸ்ர்க்காம்

கண்ணை விரித்தும்
வாயைக்குவித்தும்
மேனியை எரிக்கும்
சூரியனின் உச்ச தரிசனத்தின்
நிழல் அறுந்து போய்
பின் நீருகின்ற பிற்சாய்வில்....

உடலைச் சரித்தேன்
உண்ட கணைப்பினாலும்
இமைகள் முடிய
சூக்கும் நிலையில்
முகத்திலும் உடலிலும்
மற்றைய அவையங்களிலும்.....

ஒன்றிரண்டு என
ஆரம்பித்து ஏறுவரிசையில்
வந்தமர்ந்தன அவைகள்
காதில் புகுந்து சிறகுத்தும்
வாயில் மோப்பம் பிடித்தும்
ஏதோ ஆராய்ச்சியில்
அவைகள்..

புலன்கள் அடங்கிய
பின்மான பின் தான்
இவைகளின் பிரவேசம்
இருக்குமென்பதே இயல்பானது
இ.....து என்ன இயல்பு?
மாறாய் நான் பின்மானேனா?

இல்லையே கைகள்
அசைகின்றன
மொய்தலை உணர்கிறேன்.
இன்னும் உயிருடன் நான்
அப்படியானால்
அவைகள் தமக்கான
இயல்புடன் இருக்கவில்லை
அல்லது நான் உயிர்ப்பினம்.

வி குண்பாலா

கணவழுக்கு ஒரு மடல்

காவலனாய் நீயும்
காலம் முழுமையும் - என்னை
காத்திருவாய் என்றே
கழுத்தில் வாங்கினேன் தாவி

வளமாக நாழும்
விதமாக வாழ்ந்திட
வேண்டுமென்றீர் ரொக்கம்
தயங்காமல் என்னை
வெளிநாடு அனுப்பினீர்!
மறுக்காமல் நானும்
தேசம் விட்டு வந்தேன்

ஒடாய்த் தேய்ந்து
ஒரு மனிதனாய் நானும்
அனுப்பும் பணத்தையிங்கு
அஞ்சாமல் அழித்திடுதல்
முறைதானோ? கூறும்.

கண்ணீர் சிந்தி
கண்காணாத் தேசத்தில்
கடுமையாய் உழைத்தும்
மிஞ்சியது ஏது?

குடிபோதை
குடியைக் கெடுக்குமென்று
குழந்தை கூட அறியும்
அறியாமல் நீயும்
அழிப்பது நியாயமா?

அர்த்தமில்லாக் கனவுகளாய்
என் வாழ்வும்
அஸ்தமித்து விடுமோ?
பதில் சொல்வாய்
பாதகனே!

அருளானந்தி விஜயராஜ்
அன்புவழிபுரம்

நெர் ஸெயல்

ஆதியில் வந்தாய் சொல்லுகிறோம், ஆனால் அவர்கள் செவ்வாயில் ஆய்வு செய்வார்! போது மடா எங்கள் ஏழு செவ்வாய்க் கவர் போகட்டும் பெட்டியில் பார்த்திடுவோம்!

எந்தப் பொருளை எடுத்தாலும் அதை எம்மவர் கண்டு பிடித்ததில்லை! அந்த மொழிப்படி அவன் இல்லாமலே அனுவும் இங்கே அசைந்திடுமோ?

மின்னொளியா – ஓலிப்பெட்டியா – காட்சியா மேலாம் மருத்துவ ஆய்வுகளா? தன்னிகிரில்லாத ஊர்திகளா பெரும் சண்டையில் வெல்லும் கருவிகளா?

ஏவுகணைகளா – செய்மதியா – கோலால் எழுதும் தாள்களா அச்சகமா? சாலையும் வெல்லும் பழிமங்களா – உயிர் தன்னைப் படைக்கும் இறைமைகளா?

எல்லாம் அவன் செயல் என்பதே உண்மையாம் எம்மவர் வானுடன் நின்று விட்டார்! பொல்லாக் கருவிகள் கண்டிருந்தால் செவ்வாய் போயிருப்போம் - அவர் பார்த்திடுப்பார்.

விண்ணில் மறுமையில் வாழ்ந்திடவே யாழும் வேண்டிய திம்மையில் செய்திடுவோம் மண்ணில் நல்லவண்ணம் வாழ்ந்து நலம் செய்து மடியும் சிந்தனை என்று வரும்?

தெய்வமும், கோயிலும், சிற்பமும். ஓலியமும் சேரிசை, கூத்துமே செய்ததல்லாமல் உய்யும்படி ஒருநாடு அரசென ஒன்றும் இதுவரை சொந்தமில்லை!

ஆதியர் போலவே இன்று மிருக்கிறோம் அனுவளவும் முன் னேற்றமில்லை சாத்கள் - சாமிகள் - சமயக்கலப்புக்கள் சாத்திரிங்கள் எல்லாம் போயினவோ?

- நாமரைத்தீவான்

— நீங்களும் எழுதலாம் வெளியீடு — 68

மக்கள் பார்வை

சமாதானப் பாதை திறந்தாலும் .. திறவாமலும்... நாட்டைவிட்டகலா யுத்த மேகங்கள் ரொக்கட்டைவிட வேகமாய் உயரும் வாழ்க்கைச் செலவுகள்

இனவாத ஜீவாஸையில் மனிதவெள்ளம் ஏ 9 பாதை திறந்தாலும் திறவாமலும்... இவைகள் பற்றி அவர்களுக்கென்ன கவலை

முகம் கொடுக்காத உள்நாட்டுப் பிரச்சினைகள் இதனால் மௌனித்து மரணித்துப் போன மனித இதயங்கள்

விண் அலை தொ(ல்) லை தரும் கிரிக்கட் வர்ணனையில் முழும் ஒரு தாழ்வு நிலை - இருந்தும் என்ன ஒவர் - விக்கட் - ரன் - எல்பிடிஸ்யூ - ஸ்கோர் இவைகளிலேதான் மக்கள் பார்வை

கோவை அன்சார் - கொழும்பு -

எனக்குள் நீ

நான் எழுதிய முதல் கவிதை உன் பெயர்! நான் வீழ்ந்த முதல் தோல்வி உன் புன்னகை! நான் தனிமையில் இருப்பதாய் எல்லோரும் உணர்கிறார்கள் என்னுள் புதைந்துள்ள உன்னை அறியாமல் இருபது வருடம்

உன்னோடிருந்தும் உன் வைராக்கிய இதயத்தை அழியாமல் என் காதல் உன் பார்வை வீச்சில் நான் அதிர்ந்து போய்..... ஆயிரம் முறை அலைகிறேன் உன் கவாசக் காற்றுக்காய் புரட்சிப்பார்! எதை வைத்திருக்கிறாய்! நான் காதல் கொள்ள? என் இதயம் நடுவீதியில் அநாதையாய்! என் பயணத்தில் நடைபோட்டபடி தோல்வியை உணர்ந்து என் மனதிற்குள்

சிரிக்கும் உன் முகம் ஆறுதலாய

**எம்.எச்.அறுமட்ருமி
பேருவளை**

சூக்கட்டல் துஷக்ரும் திதியம்

சொந்த உறவுகளையும் சொத்து சுகங்களையும் பாதியிலே அதுவும் வீதியிலே

பரிதவிக்க விட்டுச் சென்று பாவழுமி தாண்டிச் சென்று மோசமின்றி பாசம் ஒன்றால் துடிக்கும்

பாவப்பட்ட ஆத்மாவின் பரிவு மிக்க அவைக்குருவ் நிசப்தமெல்லாம் நிலைகுலைய

நிலவின் கண்ணில் நீர் வடிய மண்ணுக்குள் மறைந்த இதயம் மறுபடியும் தடிக்கிறது.

துஷாந்தி பரமநாதன்

கவிதையும் கவிஞரும் — 69

தனித்தான் உடன்பாடுகள்

எனக்குன் மீதான எந்தவொரு உடன்பாடுகளுமில்லை

உன்மொழி என்னில்
சிறுமயினாத்தானும்
உதிர்த்தாது உறுதியாக்காது
சிரைக்காது செப்பனிடாது

சிலவேளை
உன்னிலும் அதுவாகவே!
உனக்கான தனித்துவமுண்டு - அது
எனக்கும் கூட உனதான

முன்மொழிவுகளை முன்னிறுத்த
எனக்கும் உனக்கும் முன்னாகவொரு
பெருவெளி
அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது
நம்மால்!

அதிலெதையும் விட்டுச்செல்ல
உனக்குரித்துண்டு! - அது
எனக்கும் கூட

அதிலெதையேனும்
மாற்றஞ்செய்யவும் மறுப்பேதுமில்லை
எவருக்கும்
ஆனாலும்.....

எனக்குன்மீதான எந்தவொரு
உடன்பாடுகளுமில்லை
தனித்தாக

சம்பா. எம். வத்சநுபன்

நலம் படுமோ?

நேற்றைய பொழுது
இருண்டு கிடந்தது
நேற்றைவரை நடந்தவை
காற்றுடன் கரைந்தது
இன்றைக்கு அமைதியாய்
வானம் விடிந்தது - எனினும்

புனிதம் தொலைந்தது
மனிதம் செத்தது
கரகமாடியது துவேசம்
நரகமாகியது நகரம்
கடலைநோக்கி பாடைகள்
நிறையவே களவேள்விகள்
இன்பூதங்கள் ஆடிய சூத்தினை
அரசியல் பிழைத்தோர் நன்றாய்
அரங்கில் கண்டு களித்தனர்
அதிலும் இலாபம் தேடினர்
காமினி, அப்துல், கார்த்திகேசு
கோர்த்திருந்த கைகள் தனித்தன
நாளைய பொழுதும்
இப்படித்தானோ?
களம் புகுமா?
இல்லை நலம் படுமோ?

**கந்தையா ஸ்ரீகந்தவேள்,
வவுனியா**

தாவும் குரங்கு

அதிகாலையிலே
மதி நிற்த்தினிலே - ஒரு
ரதியைக் கண்டேன்

அவள் அழகே உருவானவள்
பிரபஞ்சத்தில்
அழகுப் பஞ்சம் அழிப்பவள்
கண்ணஞகு தனி
மௌன மொழி
இடை - மதுக்கடை
அவவேளா
அம்மா அழைத்தாள்
போய் வந்து பார்த்தேன்

பருவப் பெண்ணாக இருந்தவள்
பருத்துப் போன மாயமென்ன
எப்பவும் அப்படித்தான்
மனித மனமும் முகிற் சிலையும்

- வி.புருஷோத்தமன்

பெருவலில் வைத்தா?

இராகவா என்றோரு குரல்
இராமனிடம் இருந்து : உடன்
புறப்படு என்றோரு ஒலி
சீதையிடம் இருந்து!

ஏகாமல் நீ இருந்தால் என்னை
அடையவா ஈங்குள்ளாய்?
சீதை கேட்டாள் நாணமின்றி,
நளினமின்றி காப்பியத்தில்!

இராமனே என்னைக் கடிதெனக்
காதலி என்றோரு குரல்!
குர்ப்பன்கை சொன்னாள், நாணமோ
வெட்கமோ, ஏதுமின்றி,

கண்ணகி எரித்தாள் மதுரையை:
அந்த நாள் கோபப்பட்டாள்:
எரித்தாள், மீண்டாள், எதற்கும்
நாணப்பட்டாளில்லை

பாலியல் வேகம் கணவனுக்கு
கூடையில் சுமந்தாள், கணவனை
ஏட்டில் உள்ள இக்கதைக்காய்
நளாயினி நாணப்படவில்லை

பொன்னுக்காக விலை போன மாதவி
என்றுமே நாணமடையவில்லை
கானல் வரிப்பாட்டை கண்ணம் வைத்தால்
வருவது சந்தேகமே நாணமில்லை,

நாணம் என்றோரு நற்குணம்
பாணம் போன்று பிடித்ததே கோவலர்க்கு
சலம் புணர் கொள்கைச் சலதியொடு
ஆடிய காலை நாணப்படுவதாகக்
கோவலன் சொன்னது
நாணம் என்பதைப்
பொதுவில் வைத்தா?

திக்கவயல். தர்மு

குரைகடலோரம்

இயற்கையின் மீலானது
எங்கும் நிறைந்திருக்கின்றது
திரிகோண வடிவிலுள்ள
மலையின் கண்ணே
எயில் கவழம் கடலோரமெங்கும்
ஒரே நிசப்தம்
கடலோரத்தில் காற்று
வாங்கலாமென
கருதிக் கலந்து கொள்வார்
கணக்கற்றோர் அன்று
கடற்கரைக்குச் சென்றுவிட்டால்
காவலர்கள் குறிக்குத் தப்ப
முடியாது
என்று ஒதுங்கி இருப்போர் இன்று
கடல் தரிசனத்திலோ
கற்பனை சிறகடிக்கும்
கவலைகள் மறந்துவிடும்,
கணக்கற்ற மகிழ்ச்சி
அலையானது மீண்டும் மீண்டும்
கரையைத் தேடுகின்றது
மனிதர்களோ மீண்டும் மீண்டும்
முடிவைத் தேடுகின்றனர்
கரையை மனிதர்களால்
காண முடியவில்லை
மீனவத் தொழிலுக்கு மிகையான
கட்டுப்பாடுகள் இன்று
காலத்தின் அறுவடையில்லாமல்
கரையோர முயலுகின்ற மீன்கள்
எவை எவை எப்போது
நடக்குமோ
அவை அவை அப்போது
நடக்கவில்லை
கலாச்சாரம் சுழலுகின்றது
மனித வாழ்வின் அவைம் மட்டும்
சுழலவில்லை ஏனோ?
என்று தீரும் இந்த அவை
நிலைமை
இறைவா! புதில் தருவாயோ?
திருமதி சரோஜா இராமநாதன்

திரை விலகியபோது

உந்தன் முதலாலித்துவத்திற்குள்
முடங்கிப் போய்
முச்சுத் திணைகிறது
எந்தன் சமதரமம்.
என்னால் நிமிர முடியவில்லை
முட்டுத்தனங்களும்
ஸ்ரக்கத் தனங்களும்
உளக்கான விலாசங்கள்.
இதுவே உன் சுயம்.
நீ காட்டியதும்
நான் நம்பியதும்
போலி முகவரி
என்பதே நிஜம்

ஆதிக்கம் செய்வதே
தகுதியென நம்புகிறாய்
உன் விதிப்புக்களே
என் விருப்பங்களாக
வேண்டுமெனில்
ஏன் என் வெறுப்புக்கள்
உன் விருப்பங்களாக?

இணங்கிப் போக
இதுவொன்றும் நியதியல்ல
சமத்துவத்துக்கு சம்மதி
அன்றோல்
மறுமணத்தை பரிசீலி!

தி.காயத்திரி வவு/தே.க.கல்லூரி

இத்தொகுப்பில் தரப்பட்டிருக்கும்
கவிதைகள் முதல் ஆறு(06)
வரையிலான இதழ்களிலிருந்து
எடுக்கப்பட்டவையாகும்.

ஆசிரியர்

தெருக்குரல்

1. சனம் புரிந்தேனும் இன்பம் நூகர வேண்டுவார்க்கு மானம் மரியாதையும் வேண்டுமாம்
2. கட்டிய மனைவியிடம் நற்சான்று பெற்ற கெட்டிக்கார மேதை எங்குமில
3. அவதானம் நிதானம் மனிதாபிமானம் பிரதானமானால் அவமானம் ஒருநாளும் இல
4. கற்றதனால் ஆய பயனென் நோயற்று குற்றப்பட்டு வீழ்வா ரெனின்
5. அதிகாலையில் கூவிய சேவல் மதியம் கொதி சட்டியில் கிடந்து தீவதோ

சூச எட்வேட், அன்புவழிபாரம்.

ஞப்பிஸ்பா.....

நாளைகளின் நாளைக்காய்
நப்பாசைகள்
மனித மனம்

அற்ப செவனுள்ளும்
அழகிய சிற்பம்
பற்று

வரியில் மட்டுமா மொழி
ஒலி இல்லாததும் மொழி
விழிகள்

நிதர்சனமில்லை
நேற்றை தீர்ப்புக்களுக்கு
'கட்சி தாவல'

பூமித்தாயுக்கா பொறுமை
யார் சொன்னது?
'பூகம்பம்'

ஞப்பிஸ்பா.....

பெரும்பான்மையின் துக்கம்
சிறுபான்மையின் சமாதானம்
கொடி வெள்ளை

அர்ச்சகர் பிழைப்பு
அடியவர் உயிர்ப்பு

அர்ச்சனை

ஏழையின் நிர்ப்பந்தம்
பணமியின் சுரண்டல்
சீதனம்

என். சந்திரேகரண், இரத்தேஷ்வர

**செல்லக்குட்டி கணேசன்.
அல்வரய்**

கவிதையும் கவிஞரும் 73

வெள்ளைத் தான் ஒன்று விதவையார்ந்து....?

அறிவுத் தேடல்
அரசியற் களங்கள்
சிந்தனையைத் தூண்டும்
சின்னஞ்சியு தகவல்கள்
உன் பேனா சிந்திய துளிகள்!

ஒத்துப்போன
தாளுக்கு,
ஒவ்வாமையாகியது
மை!
சிதறிய எழுத்துக்கள்
திரட்சியாக்கப் பட்டபோது
வரட்சியாய் போனது
பேனா.

பத்திரிகையாளன்
பக்கஞ்சாராமல் எழுத
“பயங்கரவாதி” என்ற
முத்திரையுடன்
கொலைக் களத்தில்
கயிற்றுந்த கழுத்துடன்....

உயிர் குடிக்கும்
உலோகமாய்ப் போனது
உன் பேனா!
அன்றிலிருந்து விதவையாகிப்
போனது
அந்த வெள்ளைத்தாள்!

ம.புவிலக்ஷி,
பெரிய நீலாவணை

நினைவுகள்

கடலைல் கரரமோதி
பளையோலை சரசரக்க
காற்றுக்காக காத்திருந்து
பட்டம் விட்ட

ஹரில் தெருக்களைல்லாம் - எம்
மிதி வாங்கிய வண்டி அதுவே
எம் மோட்டார் வண்டியென
ஆனந்தமாய் பறந்து

மாலை நேர மைதானத்தில்
கூடிக்குலாவிய நன்பர்களோடு
சாலையோரமாய் போனவளை
ஆடிக்கேவி செய்ததும் - அதை
பார்த்தவர்கள் கூறியதும்
அடித்தாரே ஓர் அடி அப்பா

இன்னும் நினைக்கிறேன் - அவ்
இன்பங்கள் நம்முளில் தான்

- சி.ரி.சவுந்தி, அல்வாய்

யார் அனாதை

அன்பினை அறியாது
ஆதரவற்று அலைபவன் தான்
அநாதையா....? - இல்லை

வேதனையே நிதர்சனமாக்கி
வேலையற்றுத் திரிபவன்தான்
அநாதையா....?

போக்கிடமே இல்லாது
போக்கிரியாய்த் திரிபவன்தான்
அநாதையா.....?

வளங்கள் பல இருந்தும்
வாழ்வை வெறுப்பவன்தான்
அநாதையா...?

யார் அநாதை....?
யாரதை அறிவார்....?

வெண்ணிலா

ஏர்நியாத் தேவதைகள்

பனை யென்னும்
குதிரை அரசர்கள்
வரிசையாய் நிற்கும்
கிராமத்து புல்வெளியில்

காற்றும் மழையும்
சோளகழும் கணாமியும்
நேற்று பிறந்த கதையன்று

நலம் விட்டு ஒடும்
வானத்துப் பழங்கள்
தெருவோரம் போகையில்
ஊரறியாத் தேவதைகள்
தாலாட்டுப் பாடின

எறும்புகள் முழுஞ்சும்

இந்த மழை என்றும் தொடரும்
வானத்துச் சங்கிலி
முந்தை இருப்பை
முளைப்புடன் மாற்றும்
சின்னஞ்சியிய
சிற்றெறும்புக் கூட்டம்

வெறும் கடதாசிப் பந்துகள்
அல்ல
எங்கள் கிராமத்து எறும்புகள்

“எறும்புகள் முழுஞ்சும்
காலம் வரும்” என்றாள்
எங்களுரப் பாட்டி.

சபா ஜெயராசா

நகர்ந்தது நாளாஸ்ஸ

நீண்ட நாட்களின் பின்
உன்னைச் சந்தித்தேன்
வந்து கொண்டிருந்த
பேருந்தில் நீ.....
சென்று கொண்டிருந்த
பேருந்தில் நான்.....

பேசிக்கொள்ள முடியாத
இடைவெளியில்.....

இரண்டும் தரித்தன
இரண்டே இரண்டு நிமிடம்
கண்கள் பேசிக் கொள்ளத்
தூட்டத்தன

நானிருந்த பேருந்து
நகர்வது போல் இருந்தது
ஆனால்.....

நகர்ந்து கொண்டது
நீயிருந்த பேருந்து தான்

- சி.மார்க்கண்டு , மாவன்னா
- தும்பளை

தவிப்பு

நித்திய கல்யாணியாய்
நானும் எம்மிதயம்
மலராதோ.....

அதிஸ்டம்
இன்னும் ஒரு பொழுதின்
தரிசனம்

நாளையும்
முற்றத்து மல்லிகை பூக்கும்
ஆனால்

மலர்களைப் பார்ப்போமா?
நிலையான கேள்வி அது
வாழ்க்கை சுமைகள்

தழைத்து கிளை பரப்பித
தவிக்கிறது

அலுத்துப்போன மனங்கள்
இலுப்பை மர
வெளவால்களாய்

அந்தரத்தில்

அல்வையூர் -
கே.ஆர். திருத்துவராஜா

என்ன சொல்லும்

காலையின் வரவு தன்னை கதிரவன் கிரணம் சொல்லும் வாலையின் வயது தன்னை வனப்புறு பருவம் சொல்லும் காலையின் வாலிபத்தை கருவெனும் மீசை சொல்லும் ஏழையின் பசியைப் பற்றி எவரது வயிறு சொல்லும்?

ஆம், மழை வரவு பற்றி அணைந்திடும் விண்மீன்

சொல்லும் ஆம்பலின் மலர்வைப் பற்றி அம்மதி வரவு சொல்லும் காம்புண் உறுதி பற்றி காற்றதன் சீற்றம் சொல்லும் ஏழைகள் பசியைப் பற்றி எவரது வயிறு சொல்லும்?

கட்சிகள் பெயரைப் பற்றி கவிஞரூறு நிறங்கள் சொல்லும் பட்சிகள் வரவைப் பற்றி பழஞ்செறி மரங்கள் சொல்லும் திட்டமே இல்லார் வாழ்வை தேசமே பழித்துச் சொல்லும் பட்டினை கிடக்கும் ஏழை பசியினை என்ன சொல்லும்?

நாட்டுநன் நடப்பு யாவும் நாளிதழ் சூடாய்ச் சொல்லும் தோட்டாவின் ஆற்றல் பற்றி துளைப்பட்ட தேகம் சொல்லும் ஆட்சியின் மகத்துவத்தை அகதிகள் விடுதி சொல்லும் வாடடிடும் வறுமை ஏழை வாழ்வினை என்ன சொல்லும்?

அ.கெளாரிதாசன் -
ஆலங்கேணி கிழக்கு.

சிறு கைத்தின் கவி

நினைவு தீப்பிழம்புகளை கக்கிக் கொண்டிருக்கும் என் சாத்தான் இருவகள்.....

கூப்பிய கரங்களுக்கு விலங்கிட்டு என் ஒலமிடலுக்கு உத்தரவாதமில்லாமல்....

கழுத்தறுக்கப்பட்டு குற்றுயிராய் கிடக்கும் என் இலட்சியங்கள் எல்லாம் கம்பிகளுக்குள்ளே.....

கல்வி காதல் எதிர்பார்ப்பு - முற்றுமுழுதாய் அடைதலுக்கான காலக் கதவு தாழ்ப்பாளிட்டு...

அய்.... யோ...
கத்த நினைக்கின்ற போதெல்லாம் பூட்டல் கால்கள் என் உதடுகளை ஊழையாக்கி உட்கார வைக்கின்றன!

சொல்லி விடலாம் நிரப்ராதியென்று இந்த பூட்டல் கால்கள் என் குரல் வளைக்கும் கொஞ்சம் அவகாசம் கொடுத்தால்

புசல்லாவை கணபதி

மோகாந்த் துவரம்

மாரியம்மன் கோயிலிலே கொடியேற்றப் பெருவிழா இனிப் பக்தியோடு பத்து நாளும் பகவரிவுத் திருவிழா தேவாரம் பாடுவதற்கும் தேர்தலில் நிறக் வேண்டும் ஊஞ்சற் பாட்டு பாட உபயகாரன் வரவேண்டும் கழுதைக் குரவென்றாலும் கற்கண்டாய் இனிக்குதென்று கட்டியம் கூறவேண்டும் அபிஞஷேகம் அலங்காரம் ஆராதனை அத்தனையும் அந்தமாதிரி நடைபெற அரச்சகரை அனுதினமும் பந்தம் பிடிக்க வேண்டும் அவா திருப்தி சொல்லும் வரை தெட்சனைகள் வழங்க வேண்டும்

தேர்த் திருவிழாவுக்கு நாடறிந்த விததுவான்கள் நாவு கூட்டு மேளம் வரும் தீர்த்தத்திருவிழாவுக்குத் திகிகெட்டும் புகழ் பராபும் ஐந்து கூட்டு மேளம் ஆலயத்தில் வந்திறங்கும் மங்கள வாத்தியங்கள் இதைச் மழையில் மூழ்கடிக்கும் உபயகார் மனங்களில் போட்டி மனப்பான்மை முரசடிக்கும் வேதங்கள் ஆகமங்கள் விதிமுறைகள் இருந்தாலும் எஜுமானின் மனங்களிலே ஊற்றெற்றுக்கும் புதிய வேதங்களே ஆலயத்தில் அரங்கேறும் ஆன்மீக உணர்வுகளோ அடக்கமாக அமர்ந்திருக்கும் ஆதிக்கம் அலங்காரம் ஆட்சியிலே கொலுவிருக்கும் ஆண்டவேணா நிர்த்தையிலே மோனத் தவமிருப்பான்!

வட அல்வை, க.சின்னராஜன்

சாத் எயிட்ஸ்.....!

எங்களின் தேச மண்ணில் மனிதாபிமான மழைலைகள் மரித்துவிட்டன.....!

சுதந்திர தேவதை மானமிழந்ததால் தொல்லைப் பினிகளை எல்லை மீறவைக்கும் வில்லைகள் விற்பனையாகின்றன

இன்று எங்கள் தேசத்தில் யதார்த்தங்கள் யாசிக்கின்றன....!

சாதி ‘எயிட்ஸ்’ எங்கள் தேசத்திலிலும் பரவியதால் சடலங்கள் அதிகரித்துவிட்டன...!

வேதனைத் தாரகைகள் எங்கள் விழவானிலிருந்து அக்கினிக் கட்டிகளாய் விழுகின்றன.....!

இன்னலிசைகள் எங்களின் இதயக் கஸட்டில் இடை விடாது ஒலிப்பதால் என்றும் இடுக்கணில்.....!

எங்கள் உறவுகளெல்லாம் உறவுகளை ஊனமாக்கியதால் ஊற்றெற்றுக்கும் உணர்வுச்சுகளைகள் அவர்களால் அணைபோடப்படுகின்றன.....!

இரவுகளும் தனிமையிழந்து விழிவிற்காய் வேதனை இருளை ஆகமமாய் அணிந்து கொள்கிறது.....!

எம்.ரி.எம் யுனுஸ்,
காத்தான் குடி

கவிஞரும் ————— 77

காலை தலைசூரியது

காற்று நிலத்தில் கால் பதிக்கும் காலையின் வரவு எப்போதாவது நிகழும்

எல்லாக் காலைகள் போலவும் அந்தக் காலை இருக்காது

நிலவுமுகம் சமந்து நட்சத்திரப் பூக்களோடும் முகிற் பட்டுக்களோடும் அந்தக் காலை பவனி வரும்

அதனை வரவேற்கக் காத்திருக்கும் நிம்மதிக் கோடுகளால் நிறங்கள் கலந்த கோடுகள் கீறி எனது தேசம்

வீரர்கள் விரைந்த வீதிகளில் ஒளிவிரித்துச் செல்லும் வாழ்வின் நெடிய வீதியில் இருள் பதுங்கிய முடக்குகள் சிரிக்க காலை ஒன்றின் எல்லாச் சாத்தியங்களையும் சமந்து ஆக்குதலைச் செய்யும் அழிவின் முகவரி அறியாது அந்தக் காலை

ஆயினும் என்ன? விதைக்கப்பட்டவர்களின் வளவுக்குள் செல்லும் ஓவ்வொரு தடவையும் மனிதன் வீரனாகி வீரன் விதையான வரலாற்றை வாசிக்கும் கண்ணிர் வடிக்கும், ஒளி நிறைத்துச் சென்ற வரலாற்றின் முன் ஒளி குன்றி, அந்தக் காலையும் வெட்கித் தலை குனியும்.

செ.சுதர்சன், பேராதனைப் பல்கழகமுகம்

ஷஷ்பீஸை

நிர்வாணம் விரும்பிய புத்தன் சொன்னான் “வாயில்லா ஜீவனை வதைத்திடல் பாவம் வையகத்தோரே கொல்லாமை சீலம்”

மனிதன் வகுத்த சட்டம் சொன்னது “ஆடொன்று பார்க்க மற்றொன்றை வெட்டல் சீலம் அதுவல்ல சிறைப்படுவீர்!”

‘இருப்பை விரும்பிய மனிதன் சொன்னான் “நாலு பேர் பார்க்க நடுத்தெருவில் சூ படிப்பினையாகட்டும் நெறியுடன் வாழ்டும்!!”

மனிதனைப் படைத்தவன் மன்றாடுக் கேட்டான் ‘அறியாமல் செய்தேன் பாவி ஆண்டவரே மன்னிப்பீராக?’

தலைவிதி

ஹருக்குச் சென்று ஹவையானேன் தலைசாய்க்க இடமின்றி! அத்திவாரக்கற்களில் ஒரு பொழுது நின்றபடி பார்த்தேன் வெட்டவெளி! ஒற்றைவழிப் பாதை தன்னில் வழி முடிவிலி! அகதிமுகாம் எங்கள் தலைவிதி!

வி.கெளரிசங்கர்

கோரோட்டை கண்ணக்ஞி ஜி.கீ.ரீ.

தணவுகளாய் நிறம்மாற.....

நீ விரித்த வலையில் நான் விழுந்துவிட்டேன் எப்போதோ.....

கைகளில் ரோஜா மலரோடு கண்களில் கண்ணீர் மல்க நீயோ வடக்கிலிருக்கிறாய் நானே இணைய முடியாதபடி கிழக்கில் இருக்கின்றேன் உனக்கும் சேர்த்து நானே அழுது வடிக்கின்றேன்.

அந்தப் பார்வைகள் நோக்கிக் கொள்ளலாம் கைகோர்த்தபடியே நிலவிலும் பேசலாம் நடந்தவைகள் யாவும் கணவுகளாய் நிறம்மாற உன் பிரிவோடே நான் வாழ்கின்றேன் குருதி ஊற்றிலே பிசிபிசுக்கக் காலைவைத்துவிட்டு மயானப் பேய் போல் விரல் இடுக்குகளிலும் உன்னைத் தேடுகின்றேன் காதல் ஒரு குறாவளி மரங்களை அசைக்கும் மலர்களையும் உதிர்க்கும் நீயும் நானும் இணையும் போது உலகம் பலவற்றை இழந்திருக்கும் ஆணால் நாம் வரலாறு இழந்திருப்போம்

**க.யோகானந்தன்,
திருகோணமலை.**

மயான பூமி

செத்துப்போன பூமியில் தினமும் செத்துக் கொண்டிருக்கும் சுவாசிகள் நாங்கள் இங்கே.....

விழிலுக்கும் கூட பயம் எங்கே....

நாம் மந்து விடுவோமா என்று நாம்.....

எல்லோரும் வெட்டியான்களே தினமும் புதைகுழிகள்

நாம் செல்லும் பாதையிலே நமக்காய் தவமிருக்கின்றன

மயான பூமியில் மனித நடமாட்டுமே இல்லை இருந்தும் நடக்கிறோம்

நானை நாம் புதைப்பாமல் இருப்பதற்காக

எஸ்லைகள் தாண்டும் எழுத்துக்கள்

என் வாழ்வின் நிலைப் படிக்கட்டுக்களை

மறைந்தும் வளரியாயும் காழிப்புணர்வு கொண்டு

நகக்க முனையும் உனது செயற்பாடுகளே

என் முச்சை வீச்சாக்கியது

என் எழுத்தின் வீரியத்தைக் கண்டு ஏன் இப்படி அச்சப்படுகிறாய்?

உச்சக் கொம்பனாய் - நீ உலா வருமிலவுலகில் - நான் பிசைக்காரன் என்பதை

பெருமையோடு ஒப்புக் கொள்கிறேன்

ஆயினும்

என் அடங்கா வீரியம் ஏதோ ஒரு வடிவம் பெற்று எல்லைகள் தாண்டிப்

பரினமிக்கையில்

என் ஆளுமையின் குட்சமத்தை அறிவாய் நீ அப்போது அலைகள் பரந்தாமன்

கு.புனி

யங்கூட்டுத் துவக்கு
மாச்சுதான்து

சிறு!
ஈழமாப் தழகாப்பச் சிந்தி
ஏன் எனினால் பூஷியோ
குழிதொண்டிப் புளத்தூவிடு!

நீர் வைற்றுப் பாயும் நெஞ்சத்தில்
நீ தூப்பாதே!
உங்கள்மிகு வில்லை அனார்
தனக்குத்தானே
பூ பான் புற்றியோ வைங்கி

ஏவூயில் ஒரு ரூப
கேட்கிறது
ஒய்யும் தெயினாதுவையும் நாய்பு
உடன்து சின்னப்புத்தி
அபிந்த வெகையோ
உள்ளக் க்டெங்கு

நக்கலாப்ஸ் சிரிப்பு
கானல் நீரைப் பாட்க்கை
பேரிய பேரிய ஆழாகல்
கூத்தித்தும் சிந்தனையில்லை
நான் வாய்ர் வாய்க்காரம்
முட்டாள் தனமான முடிவுகள்
நீங்கள் இவ்வூரை மாநிழிச்
மண்ணடக் கணம்!

கவித்தாரிராம் - கிள்கல்யா

என்கூட்டுத்

ஒன்று

ஈடு குட்டி காநம்
மரம் குட்டி போநூல்
வைங்கி.....

ஏனை இறக்கின்றை
நீலம் குட்டி சேடா
ஆணாநம்.....
இறக்கின்றை
ஏங்களூர்

நீர்க்கு

நிலத்திற்காபி
நப்பிலீபா
கிளர்ச்சி கொள்ளவர்
.....

கானப்பிராயுமில்
அது
யெற்று போகும்
.....

தோன்றுப்பீர்கள்
அலநூம்
.....

கணக்கு வாக்கில்
நட்டம் தான்

ச.மணி சீசகரன் - ஆரையம்பநி

கிள்கல்லும் ஏழுதலை வெளியீடு : 01

கிள்கல்வதைகளின்
“விளையாதான்பு”

விலை : 200.00

கிள்கல்லும்

ஒய்யிருந்து... ஆரம்பிக்கும் என்
ஒன்னோந் தூக்கம்
என்னாச்சுமியிடுவா.....

ஏன்கால்கள்
ஒய்யம்பூந்துள் வெளுந்துபர
கட்டுப் பூந்துபர
உள்ளாசிறங்
கைக்கால் அலாந்து
பறப்பு பற்றிய
காலையெயுங்காயியிறும்
கால்கள் பற்றிய பிரக்கநை
நெங்கி பி வளிநாட்கீயுடன்....

கிளைது... குதிரையிருந்து
உதிர்கின்ற தக்கநாயக்கநூம்
(நை லிரு தத்துவைகளாக....

புலைந்த அத்திவாரக் கந்களில்
ஏ பாந்து (சுபுந்து)
விட்டவாகள்
ஏ விதை பிரமிப்புகள்
பற்றிய கேள்விக்குந்து;
நெங்கிடமிழுவின்றன

பெருமையிடவும்
போறாலைப்படவும்
யாதுங்காவயியிறும்... ஒரு சிறுப்
பேயா போறப்பதங்காப்
பாரு பாக்கலை
பலிக்கடாக்களாக்கும்
பர்தாபாவநூம் மனவை
பாதுகிக்க வைக்கின்றன

இங்கிருந்திக் காலையிருப்பு
எடுக்கப்பட்டா - அதிகமாக
ஒரு சிலர்
உடல்காக்கு அலக்கும் போல்வை
தங்களுக்குவிடு
வாய்த்திருப்பதுநான்

ஏ காடு இல்லை
கிள்கல்வுக்கிளா பிளாஸ்
போயா கூல
உடக் வரவாறாயிருக்கிறோம்

நான் கேட்கிறேன்
ஏழுப்படாதவர்களின்
கப்பிட்டு ஏழாவகளின்
வாங்குமோன்:

வள்.ஆர். தனாவால்விள்கம்

நீங்களைச் சிறுக்கள்

ஏ வை
சுபத்தக நீ ஜில்லாவாறு வைர
உடனு
கத்தூரும் சிவால்துறுக்கும்

கோல் போடுபவளை பீட
கோவிக்குத்தான் சீவாந்தாயு
ஈழத் தந்திடம்
அனாரில் தாலையிறியை
தடுத்தாட கொள்ளுவன்
ஏ மூலில்
நிர்ணயிசிமூலம் வாய்கள் நாள்

ஏந்தாலும் வார்த்தா தூக்காகள்
எத்தனை ஆப்பிராட்டாயகள்
அத்தனையும் தீ வான்
விளையான ஒரு செயறு மாநில
ஏர்
தூக்காகாவி
ஒரு மாலை அளிவது போல்

ஏத்தானக்குந்துக்குந்தாள்
வேற்றுகின்
துவை அவசியானவில்லை
ஈனால்
அந்த வேற்கூடிய மூலகேர்கள்
வோர்த்தா தூக்காக்களை
நிராகரித்த
அப்பணிப்புகளை சில
கிழுவெடுப்பாளில்
கால் பாத்து விரும்புவன்.
வெங்கிளாகல்

நூல்கும் வேய்தப்படும்
மாதிரிக்காக இரும் 17விடங்கள்

BLOSSOM IN THE DUST

Mighty is the flower which blooms in a desert.
The blossom in dust.
Sure there are holes in the sail,
the bare feet look tired and tense.
But there is ribbon in the hair.
And the eyes are deep and soft.
Is it the desert which defines the flower?
or the flower which defines the desert?

ஷ்ரீரங்கா - 1969

நூல்கும் வேய்தப்படும்

தூசிலிடையே ஒரு மலர்

பாலையின் மல்கும் யலர் வல்லமையுண் பஞ்
தூசிலை மலர்
சேலையில் பிப்பம்யாகப் போத்தல்கள் உள்ளன.
வெறான் கால்கள் கண்ணத்து முருக்கலாம்பத் தெரிகின்றன
ஏனுதியும் நலையினிலே ஒரு நிபான் திரும்பியது
கண்கள் ஆழமாக மேலைமயாக நள்ளன
மாலையை வகுரவிலக்கலாந்து செப்பவும் பாலையா?
அல்லது
பாலையை வகுரவிலக்கலாந்து செப்பவும் மலரா?

நூல்கும் எழுதுவாம் இவனிப்பு

82

நூல்கும் வேய்தப்படும் நூல்கும் இவனிப்பு 11.08.2007
திருக்கு மலை வை மொட்டை கால்கள் வகுரவிலக்கலாந்து மலர், மாலையை வகுரவிலக்கலாந்து செப்பவும் மலரா? கேள்விப்பிடிகள் கெட்டுக்காலாக வெளியிடப்பட்டன.

நூல்கும் வேய்தப்படும் நூல்கும் இவனிப்பு 9.12.2008 கால்கள் வை மொட்டை கால்கள் வகுரவிலக்கலாந்து செப்பவும் மலரா? கேள்விப்பிடிகள் கெட்டுக்காலாக வெளியிடப்பட்டன.

கலிக்கத்தும் கலிக்குதியும்

83

